

El Ministre amb les Pubilles, la nit del Pregó

PHILIPS

TV

Color Natural

a

MONTSIA RADIO

I ARA TAMBÉ

EL VIDEO

Edita: Ajuntament d'Uldecona
D.L.: T. 162 - 1980

REDACCIÓ I
ADMINISTRACIÓ:

Carrer Major, 49
Uldecona (Montsià)

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Antich Balada (Director)
Felipe Delgado Zubiri (Confecció)
Josep Lluís Millan Masdeu
Agustí Labernia Fabregat
Angel Millan Sans
Francesc Monserrat
Vicent Roig
Joan Vidal Marín
Manolita Nadal Carceller
Mercè Itarte
Dolors Sanjuan Auba
Juan Martínez Delgado
Juan Manuel Muñoz
Xavier Gauxachs
José Mª Pasalamar Abella
Rosa Mª Poy Roda

COL·LABOREN:

Extensió Agrària
Cooperativa Agrícola
Comunitat de Regants
Cambra Agrària
Orfeó Uldeconenc
Centre Cultural Recreatiu
La Passió
Banda Local de Música
Agrupació Sardanista
Associació Pares Col·legi B.U.P.
Associació Pares Col·legi E.G.B.
Biblioteca Popular de la Diputació
Club Sant Lluç
Associació de Jubilats
Germandat "Verge del Loreto"
Societat de Caçadors
Penya Ciclista Montsià
Club de Futbol Uldecona
Moto-Club Uldecona
Club Joventut
Club Escacs
Centre Excursionista
Club Billar Uldecona

FOTOS:

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan
Josep Mª Querol

Tallers: Impremta J. Dasso
Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
Sant Carles de la Ràpita

Portada:

El Ministre amb les
pubilles, la nit
del Pregó.

El Ministre amb les Pubilles, la nit del Pregó

EDITORIAL

Aquest exemplar de la Revista "ULLDECONA" està dedicat preferentment a les passades Festes Majors: reportatge, entrevistes, fotografies, etc.

Encara que les Festes solament són ja un record, sembla com si la visió de les seves imatges ens retornés aquells dies... I ademés entenem que cal deixar constància escrita i gràfica per a la nostra història local.

En una primera valoració ràpida cal destacar sobretot l'assistència masiva en general a tots els actes. Moltíssima gent als més populars: Pregó, Bous, Ball Típic, Carrosses, Ermita, però també els altres van tenir molts assistents. Les novetats que es van introduir respecte a anys anteriors van donar bon resultat, per lo que és previsible que —millorant-los si cap— es puguin continuar.

Ara cal començar a preparar ja les de l'any que ve, tenint present que és anys de "Quinquennari". De fet se sap que hi han carrers que ja han començat a parlar de les flors que faran. Endavant. En mans de tot el poble està que surtin lo millor possible. La Comissió de Festes de l'Ajuntament també s'esforçarà al màxim.

I ja que parlem de festes, cal continuar amb el mateix tema, ja que tenim al damunt les Festes de SANT LLUC. Duraran quatre dies, del 15 al 18 d'Octubre, havent-hi actes de tota mena. Aquests dies es repartiran els Programes.

Quasi coincidint amb les Festes de Sant Lluç, el Centre Cultural amb la col·laboració de l'Ajuntament ha organitzat unes "Jornades de Teatre" que durant 7 dissabtes consecutius es faran al Teatre Municipal d'Uldecona. Hi hauran tickets a preu mòdic. Esperem que la iniciativa tingue èxit i es consolide un cicle de teatre tots els anys a Uldecona.

L'AJUNTAMENT INFORMA

Reunions de la Corporació

COMISION MUNICIPAL PERMANENTE

22 DE AGOSTO DE 1983

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican, todas ellas para proceder a pequeñas reparaciones o modificaciones no estructurales:

A D. Pascual Asesio Villagrasa, en edificio sito en Pza. Mártires Tradición, 1.

A D. Adolfo Bobes Isola, para revocar fachada edificio sito en calle Salvador Vidal, 6.

A D. José Montoro Castillo, en Murada de Baix, 66.

A Dª Montserrat Roig Castell, en edificio sito en calle San Lucas, 16.

A D. Antonio Callarisa Capseta, para cambiar tejado caseta sito en partida "Abeuradors" pol. 38, parc. 119.

A D. Jaime Coll Prats, en edificio sito en Murada de Dalt, 70.

A D. Manuel Dueñas Linares, para cambiar tejado caseta sito en partida "Foyes", polg. 61, parc. 757.

A D. Ricardo Pla Nolla, para construir refugio de labradores de 8 m² en partida "Balsa del Coll", Polg. 21, parc. 523.

A D. Fernando Ferrer Sancho, en edificio sito en c/. Bruch, 9.

A D. Antonio Ortiz Solá, en edificio sito en c/. del Mar, 46.

A Dª Rosa Muñoz Itarte, en edificio sito en Pza. Manuel Sales y Ferré, 6.

A D. Agustín Martí Roig, en representación de Muebles Martí S.L., en fábrica sito en c/. Mayor, 204.

A D. Juan de Dios Romero Lletor, para construir almacén y vivienda unifamiliar entre medianeras según proyectos, en c/. Carmen, 44-46.

A D. Fermín Valero Moya, para elevación 2º piso vivienda de las características proyecto en Pza. Mártires Tradición, 11.

A D. Enrique Edo Pijoan, para distribución vivienda, según proyectos, en barrio Castell, c/. San Jaime, 5.

A Dª Lidia Labernia Ricart, para construir almacén agrícola de las características del proyecto en el polg. 76, parcela 33 de este Término Municipal.

A D. Angel Sans Sagristá, para construir almacén agrícola de las características del proyecto en c/. Mayor, 6, y

A D. Vicente Muñoz Roig, para construir almacén agrícola de las características proyecto en c/. Entenza, 51.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó la adjudicación del nicho nº 176 del Departamento C, Fila 2ª del Cementerio de la villa, a favor de D. José Mª Mulet Ferreres.

También se acordó la inscripción de los siguientes nichos:

El nº 385, del Departamento B, Fila 1ª Cementerio de la villa, a favor de Dª Isabel Segarra Calduch.

El nº 174, del Departamento Uco, Fila 1ª del Cementerio de Valentins, a favor de don Miguel Castell Borja.

INFORME APERTURA DE ESTABLECIMIENTOS

Se informó favorablemente el expediente que se tramita a instan-

cia de D. Pedro Sans Arasa en representación de la Cooperativa Agrícola de Ulldecona, para ampliación del Molino de Aceite existente en Paseo de la Estación nº 10, de la localidad.

CORRESPONDENCIA

Se acordó a instancia de Dª María del Carmen José Marzá, concederle autorización para instalar un Bar ambulante durante las Fiestas Mayores en las inmediaciones de la Plaza. Cataluña.

También se acordó conceder a D. José Vila Fibla un Puesto en el Mercado Municipal.

Por último dióse lectura de un escrito del Consorcio de Contribuciones Territoriales de Tarragona.

COMISION MUNICIPAL PERMANENTE

12 SEPTIEMBRE 1983

ORDENACION DE PAGOS.

Se acordó hacer efectivos todos los gastos originados y pendientes hasta la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS.

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican, todas ellas para proceder a pequeñas reparaciones o modificaciones no estructurales:

A D. Luis Corral Moreno, para vallar terreno en la partida "Riu", polg. 34, parcela 189.

A D. Vicente Beltrán Millán, en edificio sito en Conde Berenguer, 5.

A D. Luis Campos Castell, en finca partida "Mangrané", polg. 81, parc. 35.

A D. Juan José Masdeu Pomada, en edificio sito en c/. Mayor, 112.

A Dª Teresa Labernia Pomada, en edificio sito en c/. Sta. Bárbara, 27, y

A D. Vicente Rovira Ferré, en edificio sito en calle Murada de Baix, 57.

CORRESPONDENCIA.

Dióse lectura, en primer lugar, de una carta del Ilmo. Sr. Presidente de la Excm. Diputación de Tarragona dirigida al Sr. Alcalde, por la que participa las órdenes que ha dado al Servicio Provincial de Vías y Obras, para que corrijan la señalización del Bº de Sant Joan del Pas.

En dicha carta, también hace referencia a la prosecución de las obras de restauración de la Iglesia del "Roser".

Igualmente dióse lectura de un

escrito del Director General de Administración Local por el que pone en conocimiento del Ayuntamiento acerca de las competencias atribuidas a la Generalidad de Cataluña en materia de tutela financiera sobre las Corporaciones Locales en resolución de los conflictos nº 118/82 y 237/82.

A continuación se aprobó un nuevo estudio de Seguro de Incendios y otros de las distintas propiedades municipales.

Por último dióse lectura de los decretos 343/83 y 346/83 de la Generalidad de Cataluña.

EXPEDIENTE POR OBRA NO AJUSTADA A LICENCIA MUNICIPAL REALIZADA POR DON JOAQUIN CASTELL NOFRE.

Por mayoría en relación con este

asunto se acordó:

Abrir expediente a D. Joaquín Castell Nofre por las obras que ha realizado no ajustadas a Licencia Municipal en la finca de su propiedad sita en la partida "Plans".

Dar audiencia al interesado.

RUEGOS Y PREGUNTAS.

El concejal D. Agustín Verdiell Vidal manifestó que había observado que parten del término municipal camiones cargados con tierras probablemente extraídas del propio Término.

Le contestó el Sr. Alcalde manifestando que hasta la fecha no se ha concedido licencia alguna para extraer tierras y por el Servicio de Vigilancia del Ayuntamiento no se ha denunciado extracción alguna.

Nota del Consell de Redacció

S'ha rebut una poesia anònima firmada per Joan Josep que es publicarà tan prompte el seu autor s'identifique davant el Consell de Redacció.

Però que si vol el seu nom, es mantindrà en l'anonimat. Creiem que no és possible publicar res sense conèixer qui és el seu autor.

Registre Civil

AGOST 1983

NAIXEMENTS

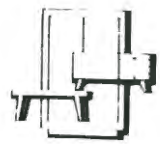
Nom	Dia	Domicili	Pares
CRISTINA QUEROL I DOMÉNECH	8	C/. Entenza, 3	José Felipe Querol Jovani i M ^a Inmaculada Doménech Sansano
JAUME CASTELL I DOMÉNECH	17	Teniente Ferré, 19	Vicente Castell Fabra i Adelaida Doménech López
ANNA BOVEDA I FORCADELL	25	P. Estació, 41-3º-B	José Boveda Callarisa i María Cinta Forcadell Vericat
MARIA CIUDAD I SALES	25	Hna. Josefa, 6-2º-6ª	Juan Ciudad Corraliza i María Angeles Sales Bel
MIREIA BOZA I SANS	26	C/. Mayor, 1	José Boza Albes i María Cinta Sans Sagristán

MATRIMONIS

Nom	Dia	Domicili
SALVADOR DOMINGO GALO I RAGA amb MARIA CINTA TORRENT I SAUCH	6	Pasaje Favaró, Bloque D-3º-2ª
JOSE MANUEL AGRAMUNT I MONLLAU amb MARIA ESTELA GINER I FERRÉ	19	C/. Mayor, 24 — AMPOSTA

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
MANUELA JOSEFA FUENTES I VILAR	1	Mayor, 128	98
TERESA LORAS I TRONCHO	2	Barcelona, 16	77
LIDUVINA ADELL I MAS	6	C/. Mayor, 129	63

Muebles ARNAU

Servicio de montaje gratuito
a toda Cataluña
y Región Valenciana

Major, 82 Tel. 72 03 58
Major, 93 Tel. 72 01 75

ULLDECONA

MANUEL MARTORELL

TRANSPORTES

Carrer del Calvari, 48
Teléfono 72 02 52

ULLDECONA

LABORATORIO FOTOGRAFICO

Avda. Ramón Salomón, 19
Teléfono 720363 - Apartado 7

ULLDECONA

DISTRIBUCIO, VENTA E INTALACIO DE
TUBERIES P.V.C. - FRISOS
PAVIMENTS P.V.C. - MAT. CONSTRUCCIO
I SANEJAMENTS

«Agasa - Balagué»

Aportament d'aigües per a usos industrials
i agrícoles

Carrer del Mar, 15 - Telefon 72 02 16 ULLDECONA

Funeraria ULLDECONA
Servicios fúnebres a particulares y Compañías
Traslados Nacionales y Extranjeros

Domicilio: C/. Sant Lluc, 16
AVISOS: Dª Teresa Roca Balasch
Pietat, 32

L'AJUNTAMENT INFORMA

D'interés local

*El Teniente General
Director General de la Guardia Civil*

Madrid, 31 de agosto de 1983

Excmo. Sr. D. VICENTE VALERO COSTA
Gobernador Civil de
TARRAGONA

Mi querido amigo:

Acuso recibo a tu carta de 21 de junio pasado, a través de la cual te interesas por la construcción de una Casa-Cuartel para las Fuerzas de este Cuerpo en ULLDECONA, de esa Provincia.

A este respecto, me es grato comunicarte que, elevada consulta a la Dirección de la Seguridad del Estado para que concretara la concesión de los créditos oportunos a tal fin, hemos recibido contestación positiva a dicha consulta, por lo que ya está en marcha el proyecto de esa construcción.

Con este motivo, te envía un saludo muy cordial,

José Luis Aramburu Topete

El Gobernador Civil de Tarragona

19 septiembre 1983

Sr. D. Jaime Antich Balada
Alcalde del Ayuntamiento
ULLDECONA

Mi querido amigo:

Adjunto me es grato acompañarte, para tu conocimiento carta que recibo del Excmo. Sr. Teniente General José Luis Aramburu Topete, Director General de la Guardia Civil, en relación con la construcción de una Casa-Cuartel en Ulldecona.

Espero que estando ya en marcha el proyecto, pronto pueda ser una realidad la Casa-Cuartel de la Guardia Civil.

Un afectuoso saludo,

Vicente Valero Costa

Crónicas de... nuestra Villa

Ulldecona: Fiesta Mayor 1983

Ulldecona ha vuelto a vivir su semana grande, su semana de Fiestas Mayores, en la que ha demostrado una vez más, con la gran variedad de actos de toda índole, de actividades diversas y expresiones artísticas, que Ulldecona es un pueblo vivo y como tal, vive sus Fiestas Mayores en todos sus actos y todas sus manifestaciones.

Con la llegada del Sr. Ernest Lluch, Ministro de Sanidad, comenzaron los actos y el primero de los mismos, en el Salón de sesiones de nuestro Ayuntamiento, fue la presentación del libro "Historia de Ulldecona y su entorno geográfico" que con esfuerzo y dedicación, ha recopilado Alberto Ferré Ferré, que ha venido a llenar un vacío enorme y doliente en nuestra Villa, que con su dilatada existencia y su personalidad histórica, reconocida por tantos y en tantas veces, no tenía ninguna expresión personal desde hace casi cien años y había que remontarse a los "Apuntes Históricos sobre la Villa de Ulldecona" por el Canónigo Dr. O'Callaghan editados nada menos que en 1891. El acto, por tanto, fue histórico, entrañable y emotivo para los amantes de nuestro pueblo.

Como preludio de lo que serían las Fiestas Mayores, la proclamación de la Reina y sus Pubillas y el Pregón de Fiestas por el antes citado Sr. Ministro Ernest Lluch, abrieron la puerta grande por la que se desbordarían el entusiasmo masivo, la alegría ciudadana y la emotividad en cada uno de los actos que constituían el programa.

Aquí no podemos pasar por alto la belleza y prestancia de nuestras jóvenes muchachas, representativa cada una de ellas, de una entidad local o de uno de nuestros barrios y que en conjunto y como cada año formaban el más esplendoroso de los ramos de flores en el que se pudiera sintetizar la esencia toda de nuestro pueblo.

Un sinfín de manifestaciones deportivas a lo largo de la semana, demuestran la diversa actividad en este aspecto.

Las exposiciones artísticas, variadas y diversas, resaltaron una vez más la actividad intelectual de nuestras gentes y en las que cabe desta-

car la personalidad alcanzada por T. Sansano en sus obras y también la muestra pictórica integrada por "16 Artistas Alemanes de La Selleta".

No podía faltar el Baile Típico, una de nuestras manifestaciones más genuinas, donde quizás está representada de la mejor forma y del modo más bello, la genialidad de nuestras costumbres ya que ello sirve para que el pueblo entero, agolpado en el recinto de nuestra plaza mayor, rinda homenaje y tributo de admiración una vez más, a la belleza, genio y figura de nuestras mujeres, ataviadas éstas con sus galas más arcanas y tradicionales, donde todo luce con el máximo ful-

gor, belleza, mantones de manila, alhajas y colores.

De los "bous" casi no podemos decir nada porque su popularidad alcanza una cota tan alta, que de todos es sabido todo, que se puede afirmar que son la esencia primordial de nuestras fiestas, el relleno más compacto y homogéneo a lo largo de los días festivos.

Otra manifestación que hay que resaltar es la III Trobada de Bandas de Música, en el magnífico concierto que nos depararon con la Banda de la A.C.D. de La Cenia que dirigida por el veterano Director D. Simón Arasa demostró un volumen y calidad exquisitos. Siguió la Unión Musical Artística de San Jaime, de la que hay que destacar la expresiva ductilidad interpretativa de su Maestra Directora Srta. Isabel Costes que arrancó grandes aplausos del público que llenaba el Teatro Municipal. Finalizaba el Concierto con la actuación de nuestra querida Banda Local de Música que en su interpretación rayó a la altura de las precedentes y que en conjunto, las tres Bandas, nos depararon un concierto ameno y agradable, con dignas y muy logradas interpretaciones de su diverso repertorio. Los aplausos prolongados y merecidos por todos los componentes de las agrupaciones y el deleite y satisfacción del público asistente fue enorme y general.

El desfile de Carrozas, otra manifestación atrayente y multitudinaria, que en la tarde del sábado, llenó las calles de algarabía, música y color.

La Diada de la Ermita, como de costumbre, emotiva, con los actos religiosos, en que la devoción hacia la Imagen de nuestra Virgen de la Piedad, aflora desde nuestro corazón y vibra en todo nuestro ser, pone de manifiesto el cariño y amor acendrado que nuestro pueblo siente hacia su Patrona, renovado una vez más y siempre imperecedero.

Con la sinfonía de formas y colores, con el zumbido de los cohetes y el estallido de las bombardas, desparramando en nuestro cielo, centelleantes luces, formas y colores, se cerraba en la noche del Domingo nuestra semana grande, en la que con nuestras gentes, con nuestros amigos y con todos los actos reseñados,

ULLDECONA FUE
UNA FIESTA

José María

Por: José Mª Pasalamar Abella

— Secció Costums i Tradicions —

El passat 3 de Setembre i dins de les festes Majors, el C.C.R. va organitzar el XII Concurs de Dibuix Ràpid, patrocinat per l'Excm. Ajuntament i la Caixa d'Estalvis Provincial de Tarragona.

El lloc escollit per a dibuixar van ser els jardins de la plaça d'Espanya, recentment modificats.

RELACIÓ PREMIATS DEL XII CONCURS DE DIBUIX RÀPID

Havent-se reunit el jurat qualificador del XII concurs de dibuix ràpid, essent format per Josefa Forcadell, Candy Minguet, Ramon Prades i Pascual Riba, el veredict del mateix ha estat el següent:

CATEGORIA "A" 6 a 7 anys

TEMA OBLIGAT

1. Lluç Millan Arbós
2. Rosa Nadal Ríos
3. Daniel Queralt Roig.

TEMA LLIURE

1. Susan Cornejo Calvo
2. Neus Cucala Forcadell
3. Eva Agasa Balagué

CATEGORIA "B" 8, 9 i 10 anys

TEMA OBLIGAT

1. Feliu Molla Martí
2. Àngels Millan Ollé
3. Manuel Quintana Serra

TEMA LLIURE

1. Manuel Quintana Serra
 2. Àngels Millan Ollé
 3. Jordi Forcadell Carapuig
- Accèssit Mª Dolors Quintana Serra

CATEGORIA "C" 11, 12 i 13 anys

TEMA OBLIGAT

1. Pere Millan Arbós
2. Lluís Tena Armengol
3. Virginia Roig Reillo

TEMA LLIURE
1. Pere Millan Arbós
2. Jordi Balagué Ortiz
Accèssit Luis Tena Armengol
" Ana Muñoz Pago

CATEGORIA "D"
14 anys endavant

TEMA OBLIGAT
DESERT

TEMA LLIURE
Premi de participació VICENT GISVERT I TARTE

PREMIS ESPECIALS FORA DE CONCURS

Claudi Sauch Querol	4 anys
Josep Coll Forcadell	4 anys
Gerard Tomàs Giménez	5 anys
Feliu Fernández Tomàs	5 anys
Silvia Reverté Juan	5 anys
Maite Reverté Juan	4 anys

Secció de Teatre

RESUM DE LES ACTIVITATS D'AQUESTA SECCIÓ DURANT L'ANY

5 de GENER — Representació al Teatre Municipal d'Ulldecona de l'obra per a infants, original d'Assumpta González "LES MASIES DE LA PAU".

28 de GENER — Representació de "L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE" de Santiago Rusiñol, a l'Institut de Tortosa.

6 de FEBRER — Representació de "LES MASIES DE LA PAU" i "DOS EMBOLICS I UNA RECOMANACIÓ" d'Assumpta González a Vilaplana.

4 de març — Representació al Teatre-cinema Alfara d'Alcanar de "DOS EMBOLICS I UNA RECOMANACIÓ".

21 de MAIG — Al Teatre Municipal d'Ulldecona representació de l'obra original de Tirso de Molina, "AMOR Y CELOS HACEN DISCRETOS".

28 de MAIG — Al teatre-cinema Metropol de Tarragona representació de "AMOR Y CELOS HACEN DISCRETOS" amb motiu del "III Encuentro Nacional de Teatro Clásico".

1 de JULIOL — Representació a La Galera de l'obra Original de Joaquim Fernández i Carbonell "SECRETARI PRIVAT".

23 de JULIOL — Al teatre Municipal d'Ulldecona representació de "SECRETARI PRIVAT".

24 de JULIOL — Representació de "L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE" a Vilaplana amb motiu de les "JORNADES CULTURALS D'ESTIU 83".

28 JULIOL — Representació de Sant Carles de la Ràpita amb motiu de les seves festes majors de "L'AUCA DEL SENYOR ESTEVE".

28 D'AGOST — Representació als Freginals amb motiu de les seves festes majors de "SECRETARI PRIVAT".

9 de SETEMBRE — Representació de dos actes de "SECRETARI PRIVAT" a la "II Diada del Jubilat" — (Festes Majors Ulldecona).

També estem preparant per als mesos d'octubre i novembre les "JORNADES DE TEATRE D'AFECCIONATS" que serà un gran esdeveniment cultural per a Ulldecona i les nostres comarques.

Aquestes Jornades les organitza el Centre Cultural i Recreatiu i les patrocina l'Excm. Ajuntament d'Ulldecona.

Es posaran a la venda uns tiquets d'abonament per a les set Jornades a 500 pts., l'entrada per a un dia seran 100 pts., el dia 19 de Novembre que actuarà el grup de teatre del C.C.R., els socis prèvia presentació del carnet tindran l'entrada gratuïta. La venda de tiquets es farà el dia 7 d'octubre de 7 a 9 a les taquilles del Teatre Municipal i el dia 8 d'octubre de 7 a 11.

LES JORNADES SÓN AL TEATRE MUNICIPAL

Dissabte 8 d'octubre — 10 nit el grup de teatre "LA TARTANA DE PAÜLS" representarà:

"LA FERIDA LLUMINOSA" Original d'En Josep Mª de Segarra. Director XAVIER GAVALDA I PLANELLS.

Dissabte 15 d'octubre, 10 nit el grup de teatre "TALIA DE LLEIDA", representarà "LA PAPERERA" original d'Albert Llorenç i Bosch. Director JOSEP FONOLLOSA.

Dissabte 22 d'octubre — 10 nit el grup de teatre "TORREBLANQUINS" de Torreblanca representarà els sàinets:

"LO QU'ES VOL ÉS LO QU'ES FA" original d'En Francisco Bru Garcia i "LA CULPA TENEN LES DONES" Original d'En Rafel Bolmar. Director MANOLO SEGURA.

Dissabte 29 d'octubre — 10 nit el grup de teatre de SANT JAUME D'ENVEJA representaran els sàinets:

"L'HOSTAL DE L'ARENDA" Original d'En Lluís Millà. "LES COSES DE GOMES" Original d'En Pedro Muñoz Seca, i "MASIP QUE ES CASA EN UNA DONA BRAUA" Original del Infante Juan Manuel. Director MARTI MANZANARES.

Dissabte 5 de novembre — 10 nit el grup escenic del PATRONAT DE TORTOSA representarà:

"NORA, CASA DE NINA" Original d'Enric Ibsen traducció al català d'En J. Maria Jordà. Director JOSEP Mª RIBES I HERRERO.

Dissabte 12 de Novembre — 10 nit el grup de teatre "DITIRAMBO" de La Sénia representarà:

"ENGANALA CONSTANTE, YA NO ES DELITO" Original d'Alfonso Paso i Valentín de Pedro. Director V. DOMINGO SEGURA I ROCA.

Dissabte 19 de Novembre — 10 nit cloenda de les Jornades amb l'actuació de la Secció de TEATRE DEL CENTRE CULTURAL I RECREATIU que representarà:

"LA FORTUNA DE SILVIA" original d'En Josep Mª de Segarra. Director PERE SANS ARASA, tot seguit lliurament a tots els grups per part de l'Ajuntament d'una placa commemorativa.

Cuidados para una piel seca

La piel es un órgano vivo y muy especial que aparte de cubrir nuestro cuerpo tiene funciones especiales como la sudoración y la secreción sebácea. Es sensible a toda clase de agresiones, cansancio, «stress», nerviosismo y cambios bruscos de temperatura. Estos cambios bruscos de temperatura (por ejemplo: pasar de un local con calefacción a la intemperie) aceleran la deshidratación de la piel, le dan más sequedad y extreman el problema que la piel pueda tener. Por otra parte, la vida actual es muy agitada, más tensa, se vive pendiente de un horario, y este ritmo queda reflejado en nuestra piel con los siguientes resultados: la piel seca, de textura fina, muy transparente y con los poros muy cerrados, pierde su brillo natural, está tirante y pueden aparecer más pronto las arrugas en el contorno de ojos y boca.

Vamos, ahora, a ceñirnos a los cuidados que una piel seca necesita:

— **LIMPIAR:** Es fundamental: «la primera regla de oro». Realizar esta función noche y día. Muy importante por la noche porque elimina el sudor, la polución y restos de maquillaje. Es necesario que la limpiadora para la piel seca sea muy suave, que limpie pero al mismo tiempo la cuide. Las limpiadoras con aceites vegetales incorporados con muy indicadas.

— **TONIFICAR:** Tras la limpieza pasar un algodón impregnado de loción sin alcohol y también con componentes vegetales. De este modo se cierra el poro se suaviza y tonifica el cutis.

— **NUTRIR:** Por la noche, a continuación, aplicar una pe-

queña cantidad de crema. Esparcir la crema por toda la cara y penetrarla a pequeñas presiones. Dentro de la calidad, la variedad de las nutritivas es infinita. No olvides que lo importante para que tu piel esté jugosa y fresca no es la cantidad sino la calidad y la **CONSTANCIA**. La sequedad de la piel puede acentuarse por deshidratación, por medicación, por embarazo... Ahí está el dar con la crema que te ayude de verdad a su recuperación y revitalización. Existen cremas nutritivas, regeneradoras y revitalizantes. Las nutritivas que aportan elementos nutritivos y proteínas dan elasticidad. Las regeneradoras estimulan la piel y permiten una renovación celular y mantienen su equilibrio. Las revitalizantes son cremas de tratamiento profundo, que devuelven la energía y vigor, previenen el envejecimiento, dan luminosidad y son ideales para pieles cansadas. Hacer una cura con una de estas cremas o alternarlas es ideal según la necesidad de la piel.

— **TRATAMIENTO «Shock»:** Usar ampollas o aceite especial una semana al mes, bien todos los meses o a temperaturas como por ejemplo cerca de las fiestas navideñas, en la primavera y después del verano.

— **HIDRATAR:** Por la mañana después de limpiar la piel para despertar mejor y eliminar partículas de crema, usar una buena hidratante que aporte a tu piel componentes que la mantengan húmeda e impidan la pérdida de agua de tu piel durante horas. Una base te protege durante un periodo de tiempo mucho más corto. Ten cuidado con el sol, y aún en invierno si sales a dar un paseo en pleno día, vas de excursión o sencillamente eres mujer que tu trabajo requiere

unas horas en el campo, usa una hidratante con factor de protección solar. Es muy importante para el cuidado de tu piel. Una piel hidratada es mucho más tiempo joven.

— **MASCARILLAS:** Usar una mascarilla cada ocho días que sea regeneradora o hidratante, es un toque de belleza de muchas horas de efecto ideal para mantener el tratamiento. No importa repetir la mascarilla aunque no hayan transcurrido los ocho días; por ejemplo, si tienes que acudir a una fiesta, no dudes en aplicártela: borra las huellas de cansancio y da un aspecto más radiante.

Las cremas de calidad actuales están estudiadas en verdaderos y serios laboratorios, dirigidos por médicos dermatólogos que analizan lo que necesita la mujer de hoy. En su ritmo de vida, que no es el mismo de hace unos años, nuestra piel tiene más cansancio y precisa fórmulas más específicas. Las cremas de hace unos años, actualmente, no harían ningún efecto. La misión actual de las cremas es no sólo suavizar la piel sino rejuvenecerla y retardar el deterioro de la misma.

Pon ilusión en cuidar un poquito tu rostro. Estoy segura que cuando ves un cutis cuidado (no estoy hablando de maquillaje) te gusta, y te gusta para ti. Deja a un lado que no tienes esos minutos de tiempo, pues no es verdad.

La piel es muy agradecida y en cuanto recibe lo que necesita en su justa medida lo refleja inmediatamente. Dedícale esos minutos para gustar a tu familia, a tus hijos y a tus amigos, pero sobre todo, para gustarte a tí misma: da gran seguridad.

Per: Àngel Millan Sans

Demonios en el jardín

de Manuel Gutiérrez Aragón

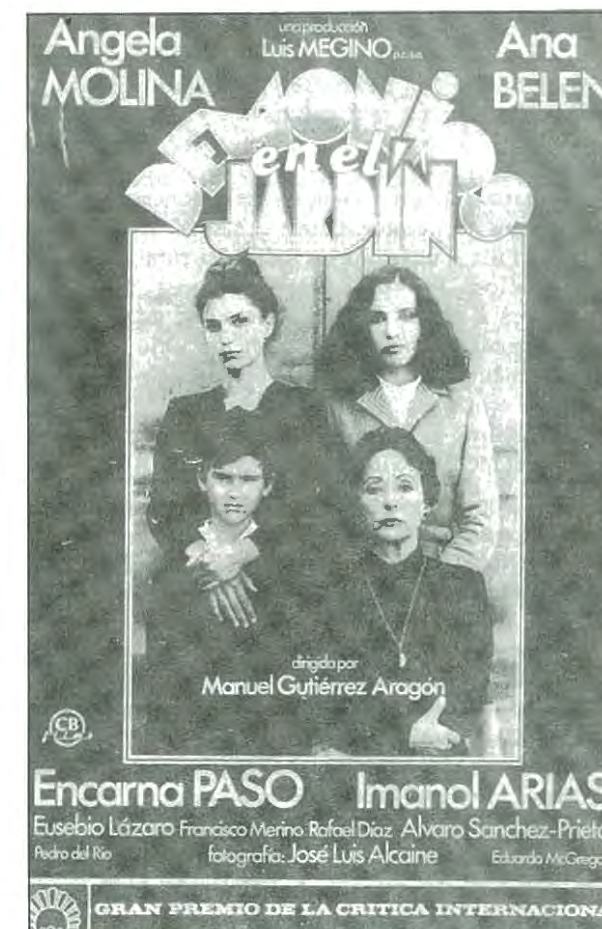
El año pasado les nombraba esta película cuando les hablaba de que en el cine español había suficiente calidad como para brillar a más altura y que los cambios en la Dirección general de cinematografía y teatro tenían que ir encaminados a lograr una infraestructura que potenciara una serie de «estrellas» que indudablemente tenemos.

Dos de estas estrellas son indiscutiblemente Ana Belén y Angela Molina, y ellas son el centro de este film hecho con una gran corrección, tanto técnica como formal, y que puede ser presentado en cualquier parte.

El argumento sitúa la acción en la España de la post-guerra, y a través del mismo van desfilando (unas veces de forma descarada y otras solamente insinuadas) todas las realidades y toda la fauna de aquel entonces; o sea, estraperlo, ambición, autoritarismo, juegos de manos con el dinero, la iglesia, los pantanos, la pesca, el NODO, la moral convencional, el guardar las apariencias, los aduladores y los adictos al régimen. Todo ello encarnado por la clase ganadora que, a cambio de su victoria, creía tener derecho a toda clase de prebendas.

Ante esto resulta comprensible que aún hoy les cueste aceptar cualquier tipo de avance que consideren que puede recortar sus privilegios de siempre y que muevan a sus peones para presionar, por todos los medios a su alcance, con tal de conseguir que todo siga igual.

Sin embargo, el tono de ironía de la narración consigue que lleguemos a sonreírnos y que estas cosas empiecen a parecernos un simple «cliché».

Creo que sería algo muy importante ya que podría significar que el Franquismo está muy cerca de ser sólo una parte de nuestra historia.

Àngel Millán

SUBSCRIU-TE A

LA REVISTA MENSUAL D'INFORMACIÓ
LOCAL DEL TEU POBLE

LITERATURA

Víctor Català "Solitud"

Caterina Albert i Paradís —més coneguda amb el pseudònim de Víctor Català— nasqué a l'Esxala al 1873. Filla d'una important família rural, portà una vida reclosa. Per tal de combatre aquesta monotonia començà a pintar, a llegir i a escriure com a simple "aficionada". Tingué, doncs, una formació autodidacta i es mantingué fidel, al llarg de mig segle de producció, als esquemes literaris que imperaven quan es posà a escriure: el NATURALISME, i en proporció més petita el MODERNISME.

Les primeres experiències correspongueren al camp de la poesia i del teatre. Fruit d'aquesta etapa són "LA INFANTICIDA", el poema "EL LLIBRE NOU" (Jocs Florals d'Olot 1898), els reculls "EL CANT DELS MESOS" i "EL LLIBRE BLANC", així com diverses peces de teatre. Però, aquest apartat dintre la seva carrera literària té un interès marginal i de qualitat més aviat discreta. A diferència de la seva narrativa, és d'ambientació ciutadana, escrita en vers lliure i on s'hi barregen elements realistes i naturalistes amb d'altres romànticofulletonescos.

És veritablement dintre el món de la narrativa on tingué la nostra escriptora una important influència. L'obra narrativa es desenvolupà en quatre etapes separades per llargs períodes de silenci.

- 1ª RECULLS DE NARRACIONS
 "DRAMES RURALS" (1902)
 "OMBRÍVOLES" (1904)
 "CAIRES VIUS" (1907)
 "SOLITUD" (1905), la seva obra cabdal.

—LITERATURA CASTELLANA— BLAS DE OTERO

Blas de Otero, home introduït de ple al món de la poesia, néix a Bilbao l'any 1916 i mor a Madrid a 1979.

Va rebre una sòlida formació religiosa amb la que trenca més avant.

Estudia dret però treballa de professor, feina que abandona per la tasca poètica, quan ja és reconegut internacionalment. Viatja per tota Espanya i acaba portant una vida retirada a Madrid on mor.

- 2ª "UN FILM" (1919)
 "CONTE DE LA MARE BALENA" (1920)
 3ª NARRACIONS: "MARINES" (1928)
 "CONTRALLUMS" (1930)
 4ª "VIDA MOLTA" (1949)
 "JUBILEU" (1951)

Caterina creà un univers totalment mític, però dotat alhora de realitat, força i vivesa. En la seva narrativa ens presenta un paisatge rural inhòspit i caòtic en el qual l'home viu radicalment sol i abocat al fatalisme. Les situacions presentades són sovint casos-límit que desemboquen en morts violentes i cruels que l'autora descriu de manera freda i distanciada amb pinzellades d'humor negre.

L'exemple clar d'aquest tipus de tècnica és la seva gran novel·la "SOLITUD". Constitueix un gran poema en prosa, una admirable obra d'imaginació amb un gran valor simbòlic. "SOLITUD" té tres personatges fonamentals: MILA, l'ermitana, el PASTOR i un tercer que no és humà: L'ALTA MUNTANYA. Afegirem un quart personatge, l'ÀNIMA, el sinistre servidor del destí, personificació de les forces tenebroses de la Natura qui estimbarà l'acció dramàtica a l'abisme de la tragèdia.

Junt amb l'anticipació psicoanalista que l'autora presenta de cadascú dels personatges brolla en cada pàgina de la novel·la la més subtil i serena poesia per mig d'una descripció encisadora on domina la bellesa i l'encant de l'alta muntanya.

"La beutat de la visió del món tan intensament evocada en moltes de les seves pàgines —escriu Manuel de Montoliu— a la fi s'esvaeix com una il·lusió, com un somni. I resta solament en peu la tremenda realitat anihiladora, la lliçó de l'eterna vanitat de tot, de la inconsistència dels nostres somnis en la pau tan sols aparent de la Natura".

Val la pena llegir-la, us la recomano.
 ROSA

L'obra de Blas de Otero es pot resumir amb una sola frase "del jo al nosaltres".

És a dir en un primer moment la seva poesia ens parla dels seus problemes personals, existencials i fins i tot religiosos.

Luchando cuerpo a cuerpo, con la muerte,
 al borde del abismo, estoy clamando
 a Dios. Y su silencio retumbando,
 ahoga mi voz en el vacío inerte.

A aquesta etapa pertanyen els seus dos llibres *Angel fieramente humano* i *Redoble de conciencia* que més tard els fon amb un llibre sol: *Ancia*.

Blas de Otero és en aquesta etapa, un dels millors poetes de la poesia desarraigada de l'època. És el millor representant d'aquesta poesia que molts busquem per a retrobar la nostra essència existencial.

Ens mostra uns tipus de poesia "metafísica". El poeta parteix de la seva consciència de generació desarraigada; l'home viu sol i és mortal. Blas de Otero és portador "de la sed de lo eterno" de les ganes de viure per sempre per a arribar a la perfecció, fins a trobar una poesia religiosa dirigida a un déu anhelat però que no ens comprèn.

També dintre d'aquesta etapa ens mostra alguna poesia amorosa sempre lligada amb lo religiós, ja que per a ell, l'amor i el déu són dues coses primordials però difícils d'aconseguir.

A poc a poc es va apropant cap a un estil més obert on es preocupa pels demés homes.

Aquesta nova etapa es caracteritza perquè deixa apart les seves preocupacions metafísiques per a donar pas a la solidaritat amb els que sofreixen.

Ell mateix ens diu "creo en la poesía social, a condición de que el poeta sienta estos temas con la misma sinceridad y la misma fuerza que los tradicionales".

És ara, quan es dirigeix a "la inmensa mayoría".

Blas de Otero entén la poesia com un instrument de lluita i de construcció, reclama pau, justícia, llibertat...

Destaca el llibre: *Pido la paz y la palabra* al que segeix *En Castellano* i *Que Trata de España*.

Aquests tres llibres baix el títol *Que Trata de España*.

Poesia

A UNA AMIGA (Que no está sola ni vive en la nada)

Si tu verso fuera de papel
 Sabes lo que haría yo con él...
 Soplaría
 Para quitarlo de tu pensamiento
 Hermosos y únicos dieciocho años...
 Y ya me hablas de dolor, de
 desengaños...

Pequeña flor
 De soledades y silencios...
 Compañera de rimas y de miedos:
 Esparce tus mejores besos al Viento
 Versos
 Que nos llenen de ilusión,... y de
 provecho

20-9-83

XAVI GAUXACHS

ña son recollits per l'autor formant un conjunt poètic de característiques similars.

i...jamás podrán vencerme
 porque mi mano se me va y se agarra
 a otra mano de hombre y a otra mano
 que me encadenan madre inmensa a ti!

La seva última etapa és l'anomenada "búsqueda de nuevas formas". L'autor desenganyat de la poesia social que no és escoltada per ningú, comença a tenir en compte noves temàtiques i un llenguatge completament innovador.

Destaca. *Hojas de Madrid*, *Historias fingidas y verdaderas* ... etc.

La seva poesia es va tornant hermètica i la seva llengua poètica es va enriquint. Cal esmentar la influència del Surrealisme.

— Podem veure que la trajectòria de Blas de Otero no és més que la trajectòria de la poesia espanyola desde 1939. És l'angústia vital del desarraigat fins a arribar a trobar noves formes, passant per la poesia social.

Blas, gràcies per la teva ajuda. Gràcies per estar present a cada inquietud que l'home té; gràcies per portar a cap una constant renovació de la poesia, gràcies per fer que la poesia sigui un treball cuidat i depurat si amb aquest petit record que t'ofereixo, puc fer vibrar el món amb la teva poesia, i puc fer que tots els poetes s'embrutin de fang fins als genolls dels problemes existencials i socials dels seus germans; i si puc cridar amb tú pau, llibertat, i poesia, ja estaré contenta.

DOLORS SANJUAN AUBÀ

AMB EL TEU DIBUIX

— Sentiré les teves mans
 que cremen com el foc
 que surten com la pluja
 més allà de la claror.
 Buscaré cada imatge teva
 borrosa com un somni
 i t'estimaré d'amagat
 entre els papers i els arbres.
 Jugaré amb els teus cabells
 bruns i bells com el deliri
 i et besaré aquí i en el record.
 Miraré sempre els teus ulls
 plens de runes com l'amor
 i sabré que ets meu sense parlar-te,
 moriré de goig al sentir-te prop.
 Estimaré el teu cos
 ple d'olor com la rosa oberta
 amb el teu esguard em faré un palau
 on seré la fada del bosc més bell.
 I a cada cop sols diré t'estimo
 perquè així ets tu
 com el vent que porta a la rosa
 les espurnes de l'amor etern.

DOLORS SANJUAN

Puntos de vista,... Sobre el divorcio

Desde que la famosa Ley de Divorcio fue presentada al Congreso de los Diputados por el entonces Ministro de Justicia Fernández Ordóñez y aprobada por mayoría, se han vertido verdaderos ríos de tinta en periódicos y revistas —de diverso matiz político— Radio privada y estatal y como no! por T.V.E. Los razonamientos en

favor y en contra de dicha Ley fueron múltiples: políticos, jurídicos, morales, sociales y económicos.

El tema ha sido tratado por los mejores especialistas. Han intervenido casi todas las Instituciones, Asociaciones, Movimientos feministas, etc. etc. Por todo ello considero difícil

aportar nuevas luces —sobre todo en materia jurídica—, a este manido y vapuleado tema. Pero pienso que en todo ser humano hay siempre unos criterios contradictorios que durante nuestro deambular por la vida deben florecer. Si pensamos de entrada que toda persona tiene el derecho a ser libre y elegir su propio destino, el Divorcio como acto en sí,

Tiempo de vivir

es un derecho más. Si analizamos las consecuencias que producen la separación de dos seres que han convivido cierto tiempo y llega un momento que no tienen nada que decirse, veremos que pueden ser los mismos que si continúan juntos, pero con el agravante de que cada día aumentará su antagonismo y nunca podrán rehacer sus vidas.

Hay que preguntarse ¿es lícito estar juntas dos personas que se odian mutuamente, pero quieren mantener una imagen externa de aquí «no pasa nada»?

¿Cuántos matrimonios de la alta sociedad —particularmente— viven juntos pero separados? Yo creo que muchos e incluso manteniendo relaciones extramatrimoniales porque su «status» económico les permite mantener dos situaciones amorosas o más bien dos hogares: el suyo propio, según la Ley, y el otro según su conciencia y deseos.

Ante tantos hechos reales y consumados nos deberíamos quitar el disfraz y no actuar

hipócritamente. Admito que uno no debe ir divorciándose cada día, por las discusiones o cambios de carácter que se producen en casi todos los seres humanos; pero si se debe plantear y dar una solución a estos matrimonios que con su actuación conyugal destroran sus vidas e influyen de una manera negativa en el comportamiento de sus hijos.

Hay que respetar y comprender a la gente que no quiere ni desea divorciarse. Si en su matrimonio han encontrado la felicidad —o una convivencia basada en el respeto mutuo y la comprensión —se les debe felicitar. Para ellos, seguro, que no va la Ley de Divorcio. No les afecta. O como se suele decir ahora en determinados círculos: pueden resbalar de ella. Este sector de nuestra Sociedad está perfectamente autorizado a que exteriorice públicamente, y por el medio que sea, las excelencias de la no disolución del vínculo matrimonial. Están en su derecho y opino que es su real y sincera forma de pensar.

Ahora bien, en una democracia hay que admitir todo tipo de pluralidades, porque ello en sí conlleva y produce pura democracia, y por tanto debemos respetar todas las actitudes personales y colectivas dentro de la Sociedad que nos toca vivir.

Yo conozco personas —y Vdes. posibles lectores también— que conviven estupendamente bien dentro de su matrimonio. Otras personas —divorciadas— que tratando de rehacer su vida, se han unido otra vez y lo han conseguido. Y otras personas que formando pareja bajo un mismo techo y sin más vínculo que su propia estimación y respeto causan la admiración de los demás.

No pretendo inducir a nadie a elegir una forma determinada de vida —creo que nadie está en posesión de la verdad— Solo decir que como personas libres tenemos el derecho a elegir nuestro propio Norte. Hagamos uso de él respetando las opiniones y decisiones de los demás.

Ulldecona de los orígenes hasta la Edad Moderna — Introducción

La serie de trabajos que presentamos con el nombre genérico de:

«Ulldecona de los orígenes hasta la Edad Moderna»

tiene como fin, el llenar una parte de nuestra historia un tanto olvidada.

Todo pueblo siente la necesidad de saber de donde proviene, cuales fueron sus orígenes, quien fue el primero en asentarse en aquellas tierras; donde nació nuestra cultura.

Los primeros testimonios del establecimiento del hombre en nuestras tierras lo tenemos en los abrigos de la sierra de la Ermita de Nuestra Señora de la Piedad y en la «Moleta de Cartagena» (Montsià), donde podemos hallar pinturas rupestres de arte Levantino. Desaparecidas desgraciadamente en la «Moleta de Cartagena».

Podemos encontrar, también, en el Montsià, las ruinas de un poblado Ibero, «Els Castellets»; además de otros hallazgos esporádicos de utensilios iberos.

Luego forzosamente, tenemos que pasar a la dominación árabe.

Ustedes se preguntarán el porqué de este salto en el tiempo; la respuesta, es que hasta este momento no han sido hallados los testimonios de las diversas culturas; esto no quiere decir que no los haya, sino que no han sido buscados con suficiente interés.

Es cierto por otra parte, que ha existido una línea de evolu-

ción tanto de hábitat y cultural desde el Neolítico hasta nuestros días, con interrupciones esporádicas, temporalmente muy cortas.

Nuestro trabajo durante los últimos años, ha sido intentar demostrar, que ha existido una continuidad, donde y cuando.

El primer paso de esta evolución la encontramos en los asentamientos Postpaleolíticos de los abrigos de la sierra de la Ermita y la «Moleta de la Cartagena», con probable conexión con las pinturas halladas en la cueva del Polvorín en La Sénia.

Posteriormente a estos asentamientos, un tanto itinerantes, aparece lo que podríamos llamar una cultura más sedentarizada, aunque conservando rasgos de nomadismo, que produce su aparición, aproximadamente en el I milenio a J.C., con la entrada de la cultura de los campos de urnas, que posteriormente han influido en toda la cultura mediterránea y de una manera especial en las costas catalanas; teniendo relación e influencia con el asentamiento de los castelletts y otras zonas del Montsià. Las influencias de estos campos de urnas y la cultura que llevaron tras de sí, han sido proporcionadas por el pueblo Celta en su primera penetración en la Península Ibérica.

Posteriormente a los campos de urnas, aparecen las culturas pre-Ibera e Ibera, en la Cogula y Castell, respectivamente; al parecer con probables influencias Fenicias y Griegas.

En el 217 a J.C., es el fin de la hegemonía Cartaginesa en las costas del Mediterráneo Oriental, consecuencia de la Batalla librada contra los Romanos frente a la desembocadura del Ebro.

Posteriormente el 215 a J.C., marca el principio de la influencia y posterior dominación Romana a consecuencia de la batalla librada en Hiberia, población que se hallaba junto a Tortosa. Consolidándose en el 201 a J.C., en todo el Mediterráneo Oriental, pudiéndose encontrar testimonio de esta dominación en nuestro fértil valle.

Con los pueblos bárbaros del norte y su llegada a la Península termina la hegemonía Romana en nuestras tierras.

Todos los pueblos hispánicos, aparecerán unidos, después de innumerables luchas internas, bajo los auspicios del reino Visigodo. Perdurando hasta el 711 d. J.C., año en que empieza la invasión árabe en toda la Península.

Fernando Guarch Bordes
Francisco Lavega Serra

RECORDS D'AHIR DE LA VILA

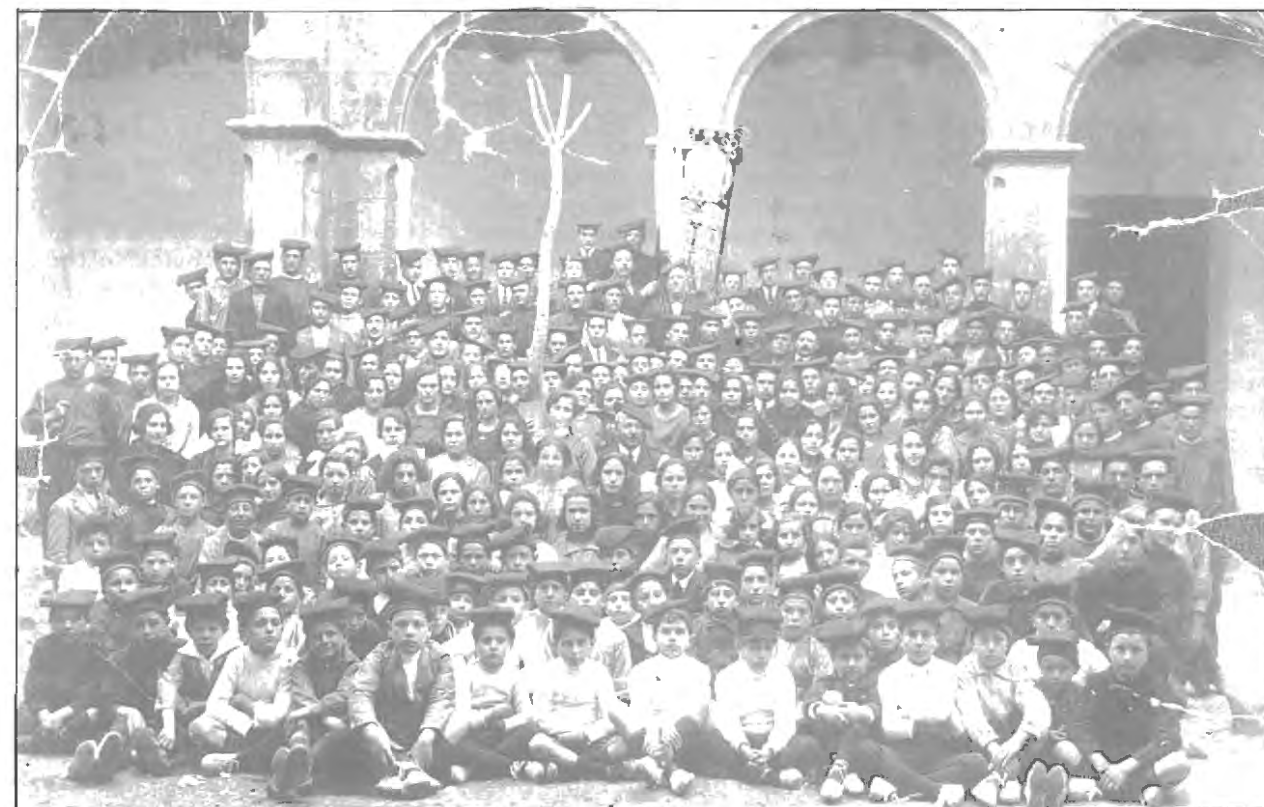

Foto: Dolors Sanjuan

Grupo General del Orfeo Montsià

Foto: Luis Vericat

Año 1926. La hora del recreo en la clase de D. Melchor

OPINIO

Sobre el Derecho a la Educación

Ante este Curso escolar, en el que ya se canta y glosa, la ambigua «Ley Orgánica del Derecho a la Educación», que se nos quiere presentar como la panacea alternativa, al sistema educativo anterior, que para alguien, por lo leído, no le ha servido para aprender a discernir, ni saber respetar, quisiera opinar, con permiso y perdón, sobre la realidad, con la que nos vamos a encontrar en nuestra parcela local, que por extensión, es el caso de la mayoría de las pequeñas y medianas poblaciones de nuestra Catalunya y España, en las que solo se cuenta, con un solo centro escolar. A saber: la Escuela Pública = la del Estado. (Que por cierto, tampoco es gratuita, puesto que pagamos buenos impuestos al mismo).

Es verdaderamente chocante, que quien se llena la boca de la palabra libertad, «arremeta» contra quienes, orientando y representando legítimos intereses, bastantes más de diez millones de almas, desde tiempos antiguos y hacia el futuro, como es la Conferencia Episcopal Española y en nuestra diócesis, su Obispo, Pastor de la Iglesia, Madre y Maestra de sus hijos, nos los quiera presentar como vulgares traficantes de conciencias y dineros.

La Educación y la Escuela, es de tal importancia, que su tratamiento necesita de una absoluta objetividad y de gran prudencia, de pocas polémicas y mucho pragmatismo y sobre todo de cuidado diálogo y exquisito respeto —(es demasiado entrañable el tema. Es demasiado personal lo que afecta a los hijos y a las familias)— si

es que no queremos caer en aquellos errores, que dicen ahora querer subsanar.

A una sociedad plural, corresponde una «auténtica» pluralidad en la Enseñanza, por lo que creo adecuado el «bello» preámbulo de la Ley, que cito, dice: «El aprendizaje del ejercicio de la tolerancia y de la libertad, dentro del respeto a los principios democráticos de convivencia y a los derechos y libertades fundamentales». Nada que objetar, si realmente el clima social fuera lo «maduro» y ponderado que tendría que ser, para que ello fuera posible. Ocurre que... no lo acaba de ser y además no todo el resto de la Ley, es tan hermoso; por el contrario, hay formulaciones tendenciosas, trabas y equívocos...

No acabo de entender esto de «Todos» los Centros públicos desarrollarán sus acti-

vidades con sujeción a los principios Constitucionales, estricta neutralidad ideológica y respeto a las opiniones religiosas y morales.

Los centros escolares imparten informaciones, despiertan actitudes, proporcionan habilidades. Las primeras involucran a las segundas y orientan la formación de las terceras ¿Existen informaciones neutras?, quizá las referidas a las matemáticas y a la física, pero nada más. Ni la economía, ni la historia, ni la sociología, ni la estética, ni la política, ni la religión, ni la moral, etc... producen discursos neutros. Es difícil inventar la «neutralidad» en la educación..., máxime cuando existen intereses extra escolares que presionan, orientan, formulan sistemas y en resumidas cuentas, actúan con estrategias para imponer su parcial concepción de un sistema de enseñanza, igual para todos.

Opino, que efectivamente, cuando se defiende cualquier opción o se intenta convencer de la bondad de la misma, hay que ser veraz y no decir las cosas a medias. Para mí, la LODE, es una enmascarada traducción de la idea socialista de la escuela pública, única, laica y autogestionada, opción decimonónica, que en otros países se ve que no ha solventado nada, en Francia por ejemplo. Claro que esto no hubiera colado y se han tenido que rebajar esos términos, pero esto no elimina en absoluto sus objetivos y el que por otros medios se pueda llegar a los mismos fines. No se puede callar la formulación que sobre la enseñanza recogió y aprobó el XXVII Congreso del PSOE que se celebró en Madrid, en que se dice: «El socialismo lucha por el objeto de llegar a la escuela pública única».

Si es que realmente se ha leído la Ley Orgánica del Derecho a la Educación, se ve la

tendencia patente de diluir la pluralidad de las Escuelas, en un tipo amorfo de enseñanza. De ahí, el desprecio hacia los Centros privados, que nos son presentados como mercantilistas, reaccionarios, integristas, y un muy largo, etc.

Pero como decía al principio, para muchos de nosotros esto no es el problema, puesto que ya no tenemos, ni la posibilidad de escoger en nuestro propio ámbito local, entre dos tipos de enseñanza.

Ello nos obligará a todos, a ser objetivos y prudentes, pero comprometidos y rigurosos en nuestros derechos. A veces se quiere confundir el derecho a la enseñanza, que nadie discute y misión del Estado es promoverlo, con el derecho a la libertad de enseñanza. Esta libertad no es simplemente un derecho de las ideas a estar presentes en el proceso instructivo; la verdadera libertad en la enseñanza, es el derecho de las familias a ambientar la

instrucción de sus hijos, de acuerdo con su conciencia, precisamente para que, a medida que los hijos se hagan adultos, puedan ir elaborando sus propias convicciones.

Si somos los padres de los alumnos conscientes de todo ello, si no queremos hacer dejación de nuestros derechos como ciudadanos libres y sobre todo de nuestra responsabilidad de padres, deberemos estar presentes en el ámbito de la escuela de nuestros hijos. Analizar las propuestas que nos hagan, respaldar todo aquello que verdaderamente tienda al respeto y a la libertad del niño, de su familia y su entorno, y asimismo reforzar la labor pedagógica del Maestro, hoy cuestionado, para que pueda ejercer en libertad, su magisterio, su vocación y su profesionalidad, muy por encima de todo sistema y de cualquier colectivo «mayoritario», siempre circunstancial.

Alejandro Serra Romagosa

Comissió de Cultura

Al llarg de l'estiu, i en preparació del nou curs, la comissió de cultura de l'Ajuntament hem anat fent algunes millores en les instal·lacions del centre escolar, tals com el pintat de part d'elles, el manteniment dels jardins i la col·locació de quatre bancs al pati.

Ja amb el curs començat han entrat en servei dues noves aules de pre-escolar i esperem que per Nadal estiguen acabades les quatre pel cicle inicial. El qual permetrà que els alumnes de 7e deixin d'ocupar part de l'institut després de tants anys.

La idea de la direcció de l'escola, de l'Ajuntament com de l'associació de pares és aconseguir que, poc a poc, l'edifici vell no estigui tan saturat com va arribar a estar, i en aquest sentit aniran encaminades totes les peticions que puguéssim fer a la Conselleria d'Ensenyament.

Pensem que unes bones instal·lacions ajudaran a un millor aprofitament de les classes per part dels alumnes que són, en definitiva, a qui van dirigits tots els nostres esforços.

Tal i com ja es va fer l'any passat, l'Ajuntament amb la col·laboració econòmica i tècnica de la GENERALITAT organitza un Curs de Català per a adults.

Totes aquelles persones que hi estiguen interessades, poden passar a inscriure's

per les Oficines Municipals on se'ls informarà degudament. Més endavant, un cop tancada la inscripció, es farà una reunió amb tots els inscrits per a determinar dies i horaris de les classes d'acord amb la majoria.

El lloc on s'impartirà el curs

serà l'«Institut», i si hi ha una xifra suficient de persones inscrites, es faran dos cursos, Primer i Segon nivell. No cal dir que l'Ajuntament invita i anima a tots els habitants de la Vila interessats en aprendre el seu idioma a inscriure's al Curs. Endavant.

Asociación de Jubilados y Pensionistas de Ulldecona

M. Vidal Barrera

Las Fiestas Mayores y los Jubilados

Ya pasaron las Fiestas Mayores. También pasó nuestra 2ª DIADA DEL JUBILAT, que este año ha sido algo fuera de serie. Hemos disfrutado todos de verdad. El espectáculo en la Sala del Orfeo, ha sido excepcional. Algo, que recordaremos siempre. A las 10 llegó la Rondalla «VECINOS DE ARAGÓN». Salió desde el Orfeo acompañada por su directiva, a buscar a las Autoridades civiles y militares, varias invitaciones, las Damas de Honor, representaciones de las Casas bancarias; Todos nos esperaban en el Ayuntamiento, en donde les saludamos a todos toda la Directiva. Desde el Orfeo, la Rondalla andaba tocando y cantando varias jotás diferentes, relacionadas con la villa de Ulldecona. Al llegar al Ayuntamiento, se pusieron a cantar nuevamente, ofreciendo esta vez, a nuestro Sr. Alcalde Jaime Antich. Este Jesús Llobregat que dirige la Rondalla es muy conocido de Ulldecona, ya que tocó y cantó, en la antigua Orquesta Treas. A pesar de sus 70 años, su potente voz y sus bien conservados pulmones, le permiten desenvolverse, como si se tratara de un joven. Pasamos otra vez, por la calle mayor, tocando y cantando, siendo muy aplaudido por la numerosa gente que estaba estacionada por las dos aceras. En el Orfeo, nos esperó tanta gente que casi no pudimos entrar. Se esperaban para dar a las Autoridades, Damas de Honor, Acompañantes y nuestra Junta Directiva, para saludarnos con un inmenso aplauso. ¡Vaya con estos viejos! Se oía decir entre el público estacionado. Empezó la 2ª Diada del Jubilat, con unas palabras de salutación y agradecimiento, a las Autoridades, Pubillas, Socios de la Asocia-

ción de Jubilados y Pensionistas, la Junta Rectora del Esplai y a todo el público en general. El Presidente de la Asociación de Jubilados, siguió diciendo, que era necesario ahora más que nunca, unirnos todos los Jubilados de Ulldecona. Sin ninguna clase de ideología. Que llegáramos a formar todo un grupo de amigos. Pedía a sus hijos y nietos, que nos ayudaran a lograrlo, ya que a esta edad, no se busca otra cosa, que paz, unión y tranquilidad. El final fue terminado con un gran y prolongado aplauso, que tuvo que aparecer de nuevo el Presidente, para saludar al público nuevamente.

A continuación, fueron el Cuadro escénico del Centro Cultural Recreativo, que obsequió a los Jubilados y público en general, con un divertido sainete, que fue muy aplaudido por todos los asistentes.

A continuación, fue la Rondalla que empezó dedicándose al Presidente de la Asociación de Jubilados, que si mal no recuerdo decía así: Al Sr. Vidal Barrera / Le quiero felicitar / que es el Sr. Presidente / de esta noble Sociedad Tras unas cuantas piezas variadas de su extenso repertorio, siguió tocando la Rondalla, siendo muy aplaudida. Al fi-

nal, el joven locutor que ya no me acordaba en nombrar, asegurando que sus buenas cualidades, le permitirán subir rápidamente, hasta llegar a la fama que todos pretenden. Animo Paco, que por poco que te esfuerces, llegarás en donde... te pertenece. Pidió al público, que si hubiera algún espontáneo, que subiera al escenario a deleitar al numeroso público congregado. El Jubilado Querol se decidió a subir, para ofrecernos con su voz de barítono, una de sus canciones, que fue aplaudida. A ruegos del locutor Muñoz, subió un joven, hijo de Ulldecona pero que la mayoría no conocían, que nos ofreció dos canciones, que causó al público una gran extrañeza, por sus buenas cualidades, con su potente voz de tenor abaritonado. No lo dejes, amigo, y prueba suerte, que si sabes encontrarla, llegarás lejos. Estoy seguro. Finalizó el acto con unas cuantas interpretaciones de la Rondalla. Al finalizar, subieron las Autoridades, invitados y Socios, a la Sala de Dalt, en donde les esperaba, el más abundante aperitivo que se ha conocido. La Sala, estaba completamente llena, tanto, que casi no se podía andar. Todo terminó con satisfacción, amistad y armonía. Ahora, esperar la 3ª Diada del Jubilat.

GENERALITAT DE CATALUNYA
DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE
TARRAGONA

Biblioteca Popular

IMPORTANT DONATIU DEL
DR. D. MIQUEL QUEROL I GAVALDÀ

Una vegada més, la Biblioteca Popular s'enriqueix amb l'esplèndid donatiu del Dr. D. Miquel Querol i Gavalldà, fill predilecte d'Ulldecona, preclar autor d'una copiosa, selecta i especialitzada producció musical i literària.

Són varies les obres rebudes i per a coneixement de futurs lectors o estudiosos intentarem donar una idea de les mateixes, tenint en compte que avui ens limitarem a presentar-ne cinc. Continuarem el mes que ve, si Déu vol.

1.— Comencem pel "CANT ESPIRITUAL". Es tracta d'un poema vocal a quatre veus mixtes, amb música de Miquel Querol i lletra de l'eximí poeta català, Joan Maragall. Barcelona (s. a.).

2.— "AMOR... COR MEU..." és una Suite Coral, amb música de Miquel Querol i versos de Miquel Saperas. Conté un interessant pròleg del nostre benivolgut musicòleg sobre la poesia de M. Saperas.— Barcelona, 1971.

3.— "CANCIONERO MUSICAL DE GONGORA". Recopilación, transcripción y estudio por Miguel Querol Gavalldà, Director del Instituto Español de Musicología. Es tracta d'un treball fruit de 26 anys de callades i pacients investigacions, entre milers de documents, cançoners i manuscrits musicals. Publicat pel Consejo Superior de Investigaciones Científicas. 150 pàgs. Barcelona, 1975.

4.— "ROMANCES E CANÇÕES" a 3 e a 4 voces mistas (sic). Estudo, compilação e transcrição de Miguel Querol Gavalldà. Portugaliae Musica. Manuel Machado (ca. 1585-1646).— Lisboa, 1975. Col·lecció de composicions musicals del músic portugués, nascut a Lisboa, Manuel Machado, que fou músic de Capella de Felip III d'Espanya.

5.— "MUSICA HISPANA" Serie B: Polifonía, 3. CRISTOPHORI DE MORALES Pro Defunctis Missa. Transcripción por Alicia Muñoz Hernández. Prólogo de Miguel Querol Gavalldà. C.S.I.C. Barcelona, 1975. Dª Alicia Muñoz, esposa de M. Querol ha estat Profesora d'anàlisi i harmonia al Conservatori i a la Universitat Nacional Autònoma de Mèxic. Totes aquestes obres poden consultar-se a la Col·lecció Local de la Biblioteca. (Continuarà)

MÚSICA HISPANA

SERIE B: POLIFONÍA, 3

CRISTOPHORI DE MORALES
(†1553)

PRO DEFUNCTIS MISSA A 4.
(NÚM. PRIMA VICE TYPIS TVARATA)

TRANSCRIPCIÓN POR
ALICIA MUÑOZ HERNÁNDEZ
PRÓLOGO DE
MIGUEL QUEROL GAVALLDÀ

INSTITUTO ESPAÑOL DE MUSICOLOGÍA
CONSEJO SUPERIOR DE INVESTIGACIONES CIENTÍFICAS
BARCELONA, 1975

Cant espiritual

Poema vocal a 4 veus mixtes

Música: MIQUEL QUEROL
Lletra de JOAN MARAGALL

Arribada del Ministre a Ulldecona

Benvingut Sr. Ministre!

Parlem amb la Senyora Dolors, esposa del Ministre de Sanitat i Consum

Per Joan Bta. Muñoz

Amb motiu de la Festa Major d'Ulldecona ens varen visitar una sèrie de personalitats i sense cap dubte, en forma especial, hem de destacar la presència del Ministre de Sanitat don Ernest Lluch acompanyat de la seva distingida esposa, la senyora Dolors.

També li fem unes preguntes a la senyora Dolors i li preguntem:

— Normalment, lògicament quan és un alt càrrec com és el del seu marit, és ell qui normalment està a l'actualitat, com és lògic, està als mitjans de comunicació, erta; però també es diu que detràs d'un gran home hi ha també una gran dona. La senyora Dolors que diu sobre això?

• En primer lloc, bon dia a tothom. El que dic respecte a la última frase és de que ho considero simplement una frase feta. Agraïxo la intenció del locutor en dir-ho però doncs normalment no res més. Dintre d'un home, d'un Ministre, hi ha una altra dona que fa una altra feina o que simplement s'està a casa cuidant els fills. Jo afortunadament tinc una altra feina, la faig i la faré de la mateixa manera que la feia abans.

— I fer una feina, que suposo que al dia, no serà la feina de casa o serà ademés de la feina de casa, això posa més obligacions i complica una mica més la vida de la senyora d'un Ministre que al millor tindrà els seus moments de dificultats?

• Sí. Complica com tota la vida que és complicada per tot-hom, per la dona d'un ministre i per la dona d'un paleta, i per la dona d'un locutor de ràdio per exemple. Són feines que un accepta. Jo concretament sóc professora no numerària, això que en diem PNN a la universitat de Barcelona. Per tant, doncs, per exemple aquest any, em veig obligada normalment, i jo considero normal, a

quedar-me a Barcelona mentre el meu marit està a Madrid. Dificultats? Doncs sí. Ens veiem menys, treballem molt, però potser també quan ens veiem són unes trobades més boniques o més intenses.

— És a dir, les dificultats d'aquest tipus són majors que abans d'ésser Ministre?

• En el cas meu, ell abans de ser Ministre era Diputat, i repetia per tercera vegada de manera que podríem dir que tant les filles com jo ja estem una mica entrenades amb això.

— Si li sembla, anem una miqueta al que és, al que va ser la festa d'anit, la proclamació de la reina i el pregó de festes. Què li va semblar l'acte?

• La gent que em coneix a mí, malauradament a Ulldecona no tinc massa amics, però saben que sóc persona que m'agraden moltíssim les festes populars de

manera que ahir només puc dir que vaig gaudir molt. Vaig trobar que era una festa molt maca, no cal dir les reines o la reina i les pubilles que també feien el seu goig, com diem al meu poble, i va ser francament molt bonic. Em va agradar molt.

— Coneixia vostè Ulldecona?

• Coneixia Ulldecona perquè hem viscut nosaltres set anys al País Valencià i aleshores cada vegada feiem tres viatges anuals, anar i tornar i normalment paràvem sempre per aquesta zona: Ulldecona, Vinars, L'Ampolla. Era en aquesta zona d'aquí on paràvem sempre a dinar o sopar.

— D'acord. Agraïts per les seves paraules i encantats per la seva presència i per supost la del seu marit aquí a Ulldecona.

Ernest Lluch i Martín, Ministre de Sanitat i Consum

Per: Manolita Nadal

ENTREVISTA

La Festa Major!! La nostra Festa Major!! Ja és aquí!! Què bé ens ho passem!! Però tot passa i... Ja s'ha acabat!!

Sembla mentida com en una setmana neix, viu i mort una cosa tan nostra. I, així i tot, ningú no oblida què és i què significa la nostra Festa Major. Cada any la mateixa i cada any diferent. Com és possible?

Només resta el record. I és el record precisament qui se n'encarrega de fer viure tots els dies de l'any les Festes. Només el record és capaç d'immortalitzar aquest fenomen col·lectiu, mort materialment però viu als nostres cors i a la nostra ment.

El pregó obri la Festa Major. El pregoner, també com les Festes, és el mateix i diferent cada any. Diferent perquè cada vegada es tracta d'una personalitat. El mateix, perquè la seva missió consisteix sempre en obrir la nostra festa i en fer esclatar aquell abranda-ment que tots tenim al més profund.

Aquest any el nostre pregoner ha estat com tots sabem: Ernest Lluch i Martín, Ministre de Sanitat i Consum. No cal dir res més. També el record farà que no l'oblidem i ens farà tenir present l'agraïment que Ulldecona li deu.

— Lloc i data de naixement.

• Jo vaig néixer a un poble que es diu Vilassar de Mar, durant la guerra civil. És un poble bàsicament

agrari, on es cultiven fonamentalment flors i on sempre ha existit una certa activitat industrial.

— Què ha suposat per a vostè el fet de ser pregoner de la Festa Major d'Ulldecona?

• Per a mí ha estat una cosa que m'ha vingut de nou perquè jo no havia estat pregoner d'enlloc i per tant ha estat una experiència nova.

— Per quin motiu ha estat elegit vostè pregoner d'Ulldecona?

(Se'n riu i contesta): Això potser s'hauria de preguntar als qui m'han elegit ¿no?

— Havia visitat mai Ulldecona?

• Sí. Jo havia estat varies vegades a Ulldecona perquè vaig fer un estudi que es deia "L'economia del Baix Ebre", i conseqüentment he estat a tots els pobles del Montsià i a tots els pobles del Baix Ebre. Em sembla que no n'hi ha cap que no conegui.

— Impressió d'Ulldecona abans i després del pregó.

• Així espontàniament diria que m'ha sorprès molt la manera de fer la Festa Major. Jo he viscut durant molts anys a València, i m'ha semblat que des del punt de vista cultural, les Festes d'aquí d'Ulldecona enllacen molt amb les Festes Valencianes. Crec que són més alegres, per dir-ho d'alguna manera, que les de la Catalunya Vella.

— Quines coses ha tingut en compte a l'hora de preparar el pregó?

• Bé, en principi ja tenia dues dificultats. Una, que no havia fet mai cap pregó i l'altra que no havia viscut mai les Festes d'Ulldecona. Aquestes són les dificultats grans i aleshores fan que no sàpigues ben bé el que has de dir. A més a més, una cosa que costa sem-

pre és fer-se un guió; perquè això és com tot; les coses no s'han d'improvisar, les coses s'han de treballar. Llavors el que vaig fer va ser llegir moltes coses sobre Ulldecona i vaig confeccionar un esquema. D'altra banda, en un pregó no es pot parlar de moltes coses, sinó de les més importants. I jo vaig parlar principalment sobre la transcendència dels Municipis. Aquest tema ja l'he explicat algunes vegades. És a dir, hem de distingir, dintre d'Espanya, entre dues tradicions: una centralista i l'altra en un sentit diferent. Aleshores el que jo volia dir, sense dir-ho, perquè no ho vaig dir en cap moment, és que la tradició no-centralista va néixer a partir del municipalisme. I per això, les formulacions de les primeres etapes del catalanisme polític, van ser unes formulacions, que, si valoraven Catalunya com un conjunt, valoraven aquest conjunt com un conjunt format a partir de municipis molt forts. I aleshores a tots els grans textos del catalanisme polític, aquesta voluntat de donar importància als municipis hi és. I en el meu entendre (també ho vaig dir sense dir-ho) en els últims anys, s'ha fet una separació entre el que és la reivindicació catalana (que comportava evidentment un cert centralisme de Barcelona) i una altra línia ben diferent, una línia de potenciació de les poblacions.

Al pregó doncs, jo volia remarcar la importància de les poblacions i dir que, certament hi ha uns dies a l'any que l'ambient, el sentiment social col·lectiu es concreta i s'esdevenen les Festes Majors d'un poble.

— Fins a quin punt influeix la seva ideologia política a l'hora de prendre una decisió a la vida quotidiana?

• A mí, de cap manera. No m'influeix gens. Jo quan tenia 17 ó 18 anys vaig començar a llegir llibres. Sobretot vaig llegir un polític que em va influir molt. Es deia Pierre Mendez France, i va ser el primer que va començar a aplicar sistemàticament i abusivament a la política, la paraula "rigor". La influència d'aquest home va ser molt forta. Me'n recordo que els primers socialistes que vaig llegir van ser un italià que es deia Pietro Nenni, un laborista que es deia Bevan, i Pierre Mendez France, el qual em va convèncer absolutament. Llavors jo, com que fa tants anys que tinc aquesta manera de pensar, es pot dir que no m'he convertit mai al socialisme sinó que ho he estat de molt jove. Jo diria més aviat que aquesta ideologia, no és que influeixi més o menys a l'hora de prendre una decisió, sinó que forma part de mí mateix, de la meua forma de ser. Per tant, si influeix a la meua vida és d'una forma molt natural.

— El fet de ser ministre és una cosa molt important. Creu que per a esdevenir ministre s'ha de tenir una qualitat especial o s'hi arriba com a conseqüència de l'esforç i del treball?

• Bé, jo crec que gairebé totes les coses es basen en el treball. I ho veig tant així que no crec que pugui ésser per altre motiu. A més a més no crec que el fet de ser ministre sigui tan important. Penso que en la història dels pobles i sobretot a partir del segle XVII, ha hagut un conjunt de persones que han cregut en l'esforç individual i en el treball, i aquest esforç i aquest

...entrevista a Ernest Lluch i Martín, Ministre de Sanitat i Consum

Per: Manolita Nadal

treball no han d'ésser per a un sol, sinó per a tothom, però a partir d'una decisió individual. Penso que aquest corrent de pensament és encertat. Per tant les coses no es deuen a l'atzar, es deuen a l'esforç; les coses no s'han de tenir per herència sinó perquè cada persona se les vagi guanyant. Aquest doncs és el meu punt de vista: tot ho veig des d'una perspectiva de treball. Jo intento fer la meua feina el millor possible, prescindint una mica el lloc en el qual treballa. Ser ministre, des d'un punt de vista jeràrquic, es considera una posició elevada, però he fet moltes feines en la meua vida i en faré moltes més abans que em mori, (i potser molt menys importants des d'aquest punt de vista), però evidentment treballaré amb la mateixa dedicació que ara, amb la mateixa dedicació que he fet totes les feines que m'han encomanat.

— Què voldria per als Països Catalans?

• Bé, jo crec que els Països Catalans és un problema sobre el qual voldria parlar amb molta claredat, sobretot per una raó. I aquí sí que tinc un punt d'orgull. Jo sóc de la poca gent, de la poca gent que ens dediquem a la política, que conec els Països Catalans. Perquè per exemple, a Catalunya, hi ha el costum de parlar de València, sense conèixer-ho i confonent les coses. Aleshores això ens ha portat, de vegades, plantejar el problema dels PPCC amb termes que han estat negatius. Jo crec que en aquests moments no es pot parlar dels PPCC en termes polítics i els que ho fan perjudiquen, diríem, a la causa que creuen defensar. Els PPCC són, avui per avui, la unitat d'una llengua que és comuna al País Valencià, a Catalunya, a les Balears i al Rosselló. Cal definir-los doncs com una uni-

tat lingüística i en part, no totalment, com una unitat cultural. Llavors el que cal fer és deixar de propugnar aquestes solucions polítiques. Els PPCC avui en dia passen el seu autogovern per tres estatuts d'autonomia absolutament diferenciats, que el futur farà que continuïn essent diferenciats i que com més diferenciats els veiem més serà possible, en canvi, que a nivell cultural i a nivell lingüístic es pugui anar avançant fermament. Per tant, els PPCC jo els veig com una qüestió lingüística i cultural i no com una qüestió política. I no solament això, crec que els qui ho fan un problema polític són contraproduents.

— Breu resum de la situació sanitària a Catalunya.

• Jo personalment (no sé si haig de dir desgraciadament o afortunadament) és la situació que menys conec. I dic això per una raó, perquè això vol dir que el procés de transferència a la Generalitat s'ha fet i en aquests moments s'ha fet en la seva major part, i per tant, jo ho segueixo, com diria un matemàtic, de segon ordre. Per què? Perquè cal relacionar la situació sanitària de Catalunya amb la de la resta d'Espanya. La meua impressió és que alguna de les reformes que s'han anat introduint a la resta d'Espanya, aquí a Catalunya les llegim als diaris, però no les gaudim, i espero que en el futur aquest procés de reforma sanitària que s'està fent arribi també a la nostra terra.

— Deixant de banda la política, quines són les coses que més li agraden? (gairebé sense pensar-s'ho contesta):

• Una de les coses que més m'agraden és la política. Bé, jo, quan algunes vegades penso sobre mí, un dels defectes que tinc és que m'agrada gairebé tot. Però possiblement posats a escollir, més que la política el que m'agrada és llegir, aprendre coses i informar-me. Encara que, com diu el poeta, per damunt de tot m'agrada la vida.

— Com es veu Ulldecona des de la Catalunya Nord?

• Penso que es veu poc i ho dic sincerament. A la Catalunya Nord, per exemple, els tortosins es coneixen molt poc. El problema, per dir-ne algun, que els d'Ulldecona no se senten tortosins, pràcticament s'ignora. És a dir no es conèix Tortosa ni el que no és Tortosa. Jo sóc un dels decidits partidaris d'allò que en diuen la província de Tortosa. Crec que entre el Montsià i el Baix Ebre formen un grup que només tindrà incidència, a fora i a dintre, el dia que es reconegui que aquest grup té una personalitat diferent per exemple del Camp de Tarragona. Jo no veig més semblances entre tota aquesta zona i al Camp de Tarragona, que les que pugui haver-hi entre aquesta zona i Lleida, i ho dic sincerament. Per tant, això que els catalans fan broma moltes vegades sobre la província de Tortosa, jo, haig de confessar que n'estic completament d'acord.

Els francesos quan van ocupar aquesta zona, li van buscar un nom molt bonic: Les Boques de l'Ebre. Doncs jo crec que Les Boques de l'Ebre són una realitat diferent i poc coneguda a causa de no tenir una personalitat administrativa.

— Què valora més en una persona la sinceritat o la intel·ligència?

• Ja ho he dit abans, el treball.

— Què opina sobre: Felicitat, llibertat, Catalunya, país i socialisme.

• Felicitat: Bé, jo crec que és l'objectiu central de les persones, tant en la vida privada com en la vida pública.

Llibertat: Té dos sentits. Un, que la llibertat és també un objectiu final. És a dir, volem ésser lliures i això, en sí mateix, ja és molt bo. Però a més a més, és un mitjà: només es pot ser cada dia més lliure, sent-ho.

Catalunya: El meu país.

País: En català país vol dir moltes coses. Per a moltes persones vol dir la terra que veu amb els ulls. De vegades pot representar una comarca, de vegades Catalunya, de vegades Espanya. Però els catalans utilitzen la paraula país en molts de sentits.

Socialisme: És portar tres objectius bàsics de la humanitat: llibertat, igualtat i fraternitat, a nivell polític, econòmic i social.

— Si hagués de demanar una cosa impossible, què demanaria?

• Jo? Tenir set o vuit vides per a poder-me dedicar a les set o vuit coses que m'agraden més.

— Quina cosa diria al poble d'Ulldecona?

• La més senzilla: que m'ho he passat molt bé.

MOLTES GRÀCIES!!!

El President de la Diputació, visita les obres de la "Futura Casa de Cultura"

- Prompte s'iniciarà la segona fase a les obres de la futura Casa de Cultura.
- Visita del President a les obres de la carretera d'Alcanar.
- Inauguració de la restauració de la placeta de l'Estació.

Paraules de l'Alcalde de la Vila, la nit del Pregó

"Bona nit a tothom. Excel·lentíssim Senyor Ernest Lluch i Martín, Ministre de Sanitat i Consum, Pregoner de la Festa Major d'Ulldecona 1983. La seva esposa aquesta nit també ens acompanya, la senyora Dolors; Excel·lentíssim senyor Governador Civil de la província, Excel·lentíssim senyor President de la Diputació, Excel·lentíssim senyor Governador Militar i la seva esposa, Excel·lentíssim senyor Vice-president de la Diputació, digníssimes autoritats, ulldeconencs tots:

Quan al final de l'estiu, a primers de setembre, molt prop ja de la tardor, a l'època ja, una mica, uns dies abans de la verema, arriben les nostres festes, tots els ulldeconencs, tot el poble d'Ulldecona, sentim una sensació especial, és la nostra festa.

I en la nit del prego, la primera nit de festes, nit molt especial per a tots, sobretot per a la Reina i les Pubilles lògicament que queda un record per a elles per sempre, però també per a tot el poble, que aquesta nit es congrega, no només aquí al teatre sinó abans al carrer Major i després en la revetlla popular al poliesportiu, és una mica el preludi grandios de la nostra festa i és tradició de bastants d'anys i es conserva jo crec, encara si cap en més esplendor, en més dignitat i mirant si cap de que pugue resultar el més grata, tant per als ciutadans d'Ulldecona com per a tots els visitants. De fet aquesta nit tenim la sort de què ademés de tot el poble, ademés de molts de visitants, tenim

en natros un gran pregoner. El prego el fem tots però lògicament la persona que el pronuncia, la persona que ve, per dir-ho d'alguna forma, a començar les nostres festes fent el prego, li dóna molt d'esplendor, molta vida. Aquesta nit, estic segur que serà un gran prego perquè és la persona que el pronunciarà un gran pregoner, un gran pregoner en la persona del senyor Ministre de Sanitat i Consum que aquesta nit, atenent la petició feta per l'ajuntament d'Ulldecona, està entre tots natros per a pronunciar el prego de la nostra festa major.

I permeteu-me ara que al fer la presentació d'ell parli de les seues dades biogràfiques: El senyor Ernest Lluch i Martín va nèixer a Vilassar de Mar l'any 37, és casat i té tres filles. Doctor en Ciències Econòmiques per la Universitat de Barcelona, ha estat professor de les universitats de València, Madrid i Barcelona, és autor de diverses obres sobre temes econòmics referits a Catalunya, és un gran coneixedor de les nostres terres ja que, concretament un dels llibres que ha publicat és precisament l'Economia del Baix Ebre, a base d'estudis socio-econòmics fets a aquestes comarques nostres, és membre del Cercle d'Economia i jurat del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, l'any passat es va fer a Tortosa i com a membre del jurat va estar presidint. A la vegada és membre del cercle d'economia com ja he dit i a nivell polític durant les tres últimes legislatures ha estat elegit diputat al Congrés de Diputats l'any 77, 79 i finalment reelegit l'any 82. A la vegada és Ministre de Sanitat i Consum després de les Eleccions del 28 d'Octubre del Govern socialista presidit per Felipe González. Aquest gran personatge, el senyor Ernest Lluch, és el nostre pregoner d'avui. Bona nit".

Paraules del Pregoner de la Festa Major d'Ulldecona 1983

"Dignes autoritats, senyor Alcalde d'Ulldecona, senyores i senyors, jo intentaré fer un pregó curt, cosa que vostès m'agraïran, i també els penso fer un pregó planer. Penso que tot preparant unes notes per la intervenció d'avui jo pensava exactament el que ha fet referència l'Alcalde d'Ulldecona. A que fa uns vint anys vaig publicar sobre aquestes comarques i m'hi vaig passar moltes estones i me'n recordava que en un tros... en un tros del text que finalment va sortir jo em feia algunes preguntes i feia la pregunta de si les comarques d'aquest país i fonamentalment el Montsià, Ulldecona, Alcanar, etc., eren no solament una part de Catalunya sino que també eren una part que lligava Catalunya amb el País Valencià, però aquesta realitat s'ha basat sempre amb uns ajuntaments, amb uns municipis, amb unes poblacions, una de les quals és Ulldecona. I molt sovint, quan pensem cara al futur, jo diria que molt sovint ens oblidem del que és la dimensió d'un municipi, d'una població. Durant els últims anys, penso que amb l'ajuda de tothom o amb l'ajuda de gairebé tothom hem anat construint un sistema democràtic que no solament vol ser democràtic sinó que vol organitzar la vida en el conjunt del territori, d'una manera diferent. Portàvem uns 250 anys d'un estat centralista, i poc a poc aquest estat, amb dificultats, però jo també penso que amb fermesa, aquest estat centralista, poc a poc va sent trencat. Durant molt de temps i justificadament, hem parlat fonamentalment de comunitats autònomes i així sovint per exemple es diu que a la Constitució Espanyo-

la hi ha un títol viutè que és el que parla de les autonomies. Això no és ben bé cert. Aquest títol viutè parla també dels ajuntaments, i pensem que possiblement en aquests moments, després d'un període que va començar l'any 77 i que han anat establint i enfortint les autonomies, potser també comença a ser hora de que es parli més i més de les poblacions i dels municipis. És a dir, si hi ha una onada molt forta d'autonomisme, i sense contradicció amb aquesta onada, possiblement estem en un moment en el qual cal tornar a enfortir i s'està enfortint i la gestió de les institucions locals democràtiques hi ajuda d'una manera, a que torni a néixer un sentiment i una onada del que fa molts anys es deia el municipalisme, és a dir, el retrobament de la importància que tenen les poblacions. I així per exemple, quan a Catalunya hem parlat durant molt de temps de les comarques, penso que cal dir amb claredat que només hi han comarques quan hi han un, dos o tres municipis que tenen la força suficient per donar-li cos i orientació en aquestes comarques. I és precisament amb actes com aquest i sobretot també amb el treball de cada dia com els municipis es fan forts i com finalment, i hem d'intentar que sigui el més aviat possible, aquestes poblacions tinguin i trobin un enfrontament, que trobin un recolzament en les comarques. Durant molts d'anys a Catalunya s'ha dit una i altra vegada de que haviem d'anar a una estructura comarcal. No hi ha cap dubte a hores d'ara que durant els últims anys no hem fet gairebé res en aquest sentit i que convé anar treballant en aquest sentit, però crec que no cal buscar una contricció entre municipi i comarca sinó insistir com jo deia abans que només hi hauran comarques a Catalunya si no hi han poblacions que les enforteixen, perquè un dels grans problemes que tenim, s'hi tenim a nivell de tota Espanya, a nivell de tot l'Estat el problema de trencar aquest estat centralista, és evident que cada dia més pot aparèixer i ha d'aparèixer un segon pro-

blema i és que una vegada transferides moltes de les competències que tenia l'Estat i els diners que tenia l'Estat a les comunitats autònomes ha d'haver-hi un segon procés de desconcentració d'aquestes comunitats autònomes cap als municipis i cap a les comarques de Catalunya. Els que com jo i la major part de vosaltres no hem nascut a Barcelona, és evident que hem demanat l'autonomia i pensem que l'apropament del govern des de Madrid a Barcelona és un pas, però és evident també que si això s'estabilitzès com ho ha estat els últims anys, creuríem que és un pas absolutament insuficient. I això, insisteixo, no vindrà d'un comarcalisme verbal sinó que això només pot sortir del que sigui la realitat de les poblacions, la realitat dels municipis; i aquestes són les idees i poques idees que avui volia dir, i voldria afegir per anar acabant algunes coses al voltant d'Ulldecona. Penso que Ulldecona a la comarca del Montsià té un paper important, un paper que ha de compartir, per exemple, amb Amposta, però només si hi ha això podrem anar substituint una Catalunya que té capital a Barcelona per una Catalunya que els catalans dels anys 10 i els anys 20 s'havien imaginat que era el que en deien una Catalunya ciutat, és a dir, que no hi hagi diferència hi hagin per a tots els habitants de Catalunya les mateixes possibilitats de fer qualsevol cosa, de treballar, d'anar al teatre, del cinema de tenir comunicació, tant si es viu a Barcelona com si es viu en aquest conjunt. Per tant és molt important fer el treball municipal, és molt important donar vida a les poblacions i una festa major és un moment important dintre d'aquesta població i jo penso que a Ulldecona, que abans presentàvem la "Història d'Ulldecona" que ha publicat l'ajuntament; Ulldecona ha estat normalment una població que ha tingut en la seva història, jo diria que ha estat un poble bastant tossut. Algun dels problemes lligats amb Ulldecona són problemes que s'han arrossegat durant molts d'anys, i així per exemple, entre que es va començar a reclamar el pantà d'Ulldecona al 1825 fins que es va construir i fins que ara, encara cal ampliar-lo han passat molts anys, però hi ha hagut aquí una població, un grup de gent que continuadament, tossudament ha anat reivindicant aquest objectiu que era una millora notòria per l'agricultura d'aquesta població. Aquesta tossuderia ha existit, en aquest cas sense molts de resultats, en el cas del canal de Xerta-Càlig o ara revetejat amb un nom més curt, és una reivindicació que ara farà, d'aquí em sembla, de dos anys farà el segon centenari, que totes aquestes poblacions reclamen cada 3, cada 4 anys, quan tenen una voluntat de tornar-ho a dir, perquè evidentment alguns anys se'n cansen, de fer aquesta reivindicació. Aleshores això vol dir que hi ha hagut una continuïtat. Una obra s'ha fet, una altra no s'ha fet. És possible que abans de morir tots nosaltres ho veiem i això només s'aconsegueix quan un poble és tossut, quan un poble té uns objectius i lluita per tenir-los i això crec que és una gran virtut per un poble. Aquesta continuïtat, jo penso que és admirable, jo penso que això és una cosa que pot fer que aquest futur que en aquests moments no tenim el més clar possible, no passem un moment de gran creixement social i econòmic; tots sabem que la crisi que es va originar amb l'augment del preu del petroli va ser important. Tots veiem com la puja del dòlar en els últims mesos és un altre cop negatiu, però crec que ens en sortirem, crec que si tots fem com Ulldecona, ser tossuts en intentar aconseguir allò que volem, ho fa-

rem. Però fer això, com deia abans no és solament treballar, també és gaudir, també es divertir-se, també és reunir-se i aquesta festa major que es fa al voltant d'una vocació mariana crec que és una festa absolutament adequada i que representa moltes de les coses d'aquest esforç en comú. I és evident avui que aquesta festa almenys a les hores que ara estem, el representa amb la reina de les festes i totes les altres noies que han estat elegides popularment per les institucions que són les que en definitiva donen la vida a un poble, són les institucions el que agrupen els que els hi agrada el futbol, els que els hi agrada els escacs, els que els hi agrada l'excursionisme, i també els barris d'aquest poble. I penso que per acabar, vull dir només que faig la meua més sentida felicitació a totes aquestes noies que avui són les que ens representen a vosaltres, a nosaltres i són els que ens representen en definitiva a tots.

I per acabar voldria llegir uns versos d'un poeta d'Ulldecona que també és diu Jaume Antich, que amb una jota d'Ulldecona acaba dient una cosa que en aquests moments, en els quals una enorme desgràcia, una enorme catàstrofe al País Basc, demostra la necessitat que tenim tots de solidaritat; deia aquest poeta d'Ulldecona:

"Ulldecona és la nostra poncella,
no penséssim que al món vivim sols,
dirigim la mirada a més d'ella,
als germans, igualment catalans i espanyols".

Moltes gràcies.

Comentari sobre la nit del Pregó

Per: Joan Manuel Muñoz i Fusté

Parlem-ne. Diuen què el secret per a triomfar a la vida és el treball. Això és el que crec li passa al nostre alcalde actual, i el que li va passar al nostre pregoner d'enguany. No hi ha molta gent en aquest beneït país que pugui presumir d'haver fet, d'un senzill viatjant de comerç tot un senyor Ministre de Sanitat i Consum.

El dissabte a la tarda, al voltant de les 8 arribava a Ulldecona l'Excm. Sr. Ernest Lluch i Martín, Ministre de Sanitat i Consum i enguany Pregoner de la Festa Major d'Ulldecona. Es va realitzar sota la seva presidència a la Sala d'actes de l'Ajuntament d'Ulldecona la presentació del ja conegut llibre de la Història d'Ulldecona, obra del senyor Alberto Ferré.

La comitiva que duria fins al teatre Municipal als que serien protagonistes d'aquella nit, la tan esperada nit del pregó. ...i desconec qui, però va haver-hi qui abans d'aquella nit es va trencar les banyes de la gràcia que li feia aquesta tonteria de que un ministre pogués venir a Ulldecona, a "aquest poblet menut i feo del Montsià"... Però va venir, i tothom el va poder veure i el va poder sentir a l'escenari del Teatre Municipal en la pronunciació del pregó. Per cert, que també el van poder veure i sentir perquè hi eren presents els Excel·lentíssims Senyors President de la Diputació i Sots-president, així com els Governadors Civil i Militar, tots de la província de Tarragona. Qui en dóna més????

I va començar l'acte: Amb més nervis que menys varen tenir el gust d'anunciar al públic que omplia i feia sobreixir el local el nomenament com a Reina i Dames de les nostres festes de setembre a les senyoretes... que ja tots coneixem. Després de rebre la corresponent banda acreditativa i petó cada una, ofrenats per la persona del Sr. Ministre i rosa i petó també de mans del nostre alcalde, i diputat al congrés, aquest últim es va dirigir als presents, amb una salutació cordial i oberta, com és costum en ell, i posteriorment presentant-nos al Pregoner mitjançant una relació molt ben estudiada del curriculum vitae d'En Ernest Lluch i Martín.

Pel que es refereix a l'acte concret del pregó, a les paraules pronunciades pel senyor Ministre de Sanitat i Consum, podríem anotar que se'ns va presentar com un CATALA de pro, una d'aquelles persones que no perden la seva identitat quan marxen a un altre poble (el castellà). En el seu discurs va posar de manifest la importància progressiva que devia adquirir el municipi, en detriment del centralisme, del de Barcelona concretament. Potser aquí, estudiant una mica les seves paraules, es podria entreveure una mica de LOA-PA barrejada amb madridisme, però la veritat és que li va quedar molt bonic. UN BON PREGÓ.

En acabar l'acte, tothom cap al poliesportiu. Estava esperant l'Orquestra Europa (un altre dels acerts de l'Ajuntament), un conjunt d'Ulldecona que poques vegades havia fet acte de presència al nostre poble fora de la discoteca. Algú va pensar en ella i gràcies a això vàrem poder veure en acció al nostre benvolgut amic "fonso". I tothom va ballar i gaudir aquella nit, tothom menys els incrèduls obstinats que no varen sortir de casa del disgust.

Per a l'any vinent, els comentaris en torn al pregoner volten en la persona de l'Andropof o de la princesa Diana d'Anglaterra... per a seguir la línia.

Joan Manuel Muñoz i Fusté

Les Carrosses de les Entitats

— «Atención, atención, a toda la población, se comunica que a todas las entidades y particulares que hagan una carrosa se les darán 7.000 pesetas de propina para un berenar».

... i desgraciadament estem anant a això.

Hi ha molt que dir sobre les carrosses, el dia amb més color i vistositat de les festes... je, je...

Encara recordo altres anys, en què tothom es trencava el cap per a treure una carrossa més bonica que la del costat. Qui no recorda aquell gran vaixell pirat del CCR que omplia tot el carrer major?... i tantes altres coses.

Enguany, seguint la costum que es ve portant cada cop més la mateixa tarda es monta qualsevol cosa damunt un remolc i es surt al carrer amb la cara ben alta, o bé es copia la carrossa d'altres pobles demostrant ser una mica curts de vista. QUÈ ÉS EL QUE PAS—SA??? Ens estem fent molt còmodes. Estem treballant cada vegada MÉS i MÉS per a implantar la llei del mínim esforç. Ara bé, per això no hi ha problema: L'any vinent, prendre el cotxe del meu pare, que és el més brut de tot el poble i em posaré abarques i uns pantalons foradats. Amb les 7.000 ptes. faré un bon sopar al millor restaurant de la costa, i... a viure.

Com cada any, a les 6 de la tarda es varen reunir totes les carrosses i succedanis a la plaça del Mercat Vell i des d'allí sortiren a voltar, a fer l'«enèsima volta a les muralles» amb motiu de la festa major d'Ulldecona 1983.

Solament algunes carrosses, entre elles l'Orfeo i La Germania de Loreto, a més d'altres, molt poques, mostraven una mica de treball, i si algú va dir que enguany era l'any dels cavalls, caldria pensar si no ho ha estat dels burros.

I aquest comentari sense cap ni peus fet amb tota la desgana

ULLDECONA — OCTUBRE 1983 — Pàgina 36

no mostra més que la situació de desgana amb que es troben les carrosses, i l'any vinent

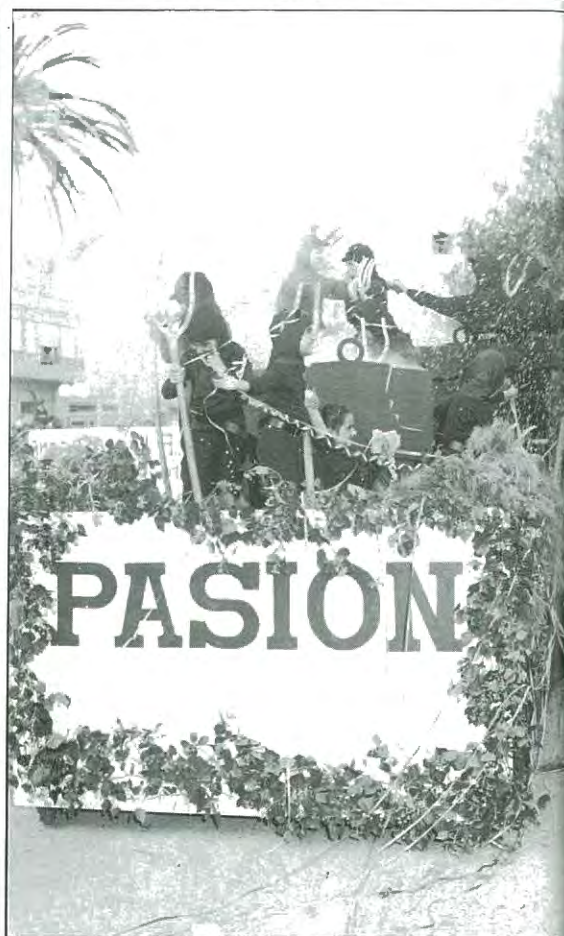
¡¡es el quinquennari!! Ja podem començar a resar.

Joan Manuel Muñoz i Fusté

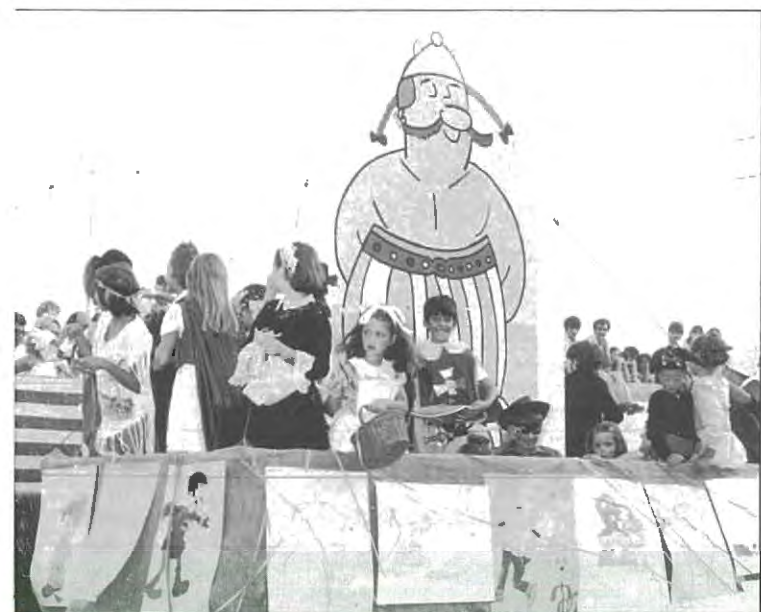

ULLDECONA — OCTUBRE 1983 — Pàgina 37

Les Carrosses de les Entitats

Les Carrosses de les Entitats

Diada de l'Ermita

La Festa és bonica
Estem tots d'acord
Pujar a l'Ermita
Es joia pel cor

L'airet, la muntanya
Sota aquest mar tan blau
La Verge Estimada
Missatge d'Amor i Pau

La "Paella" d'Amics
l'esguar dels garrofers
D'emocions florits
Records pels absents...

Com volen els plats d'arròs!...
Com corre el xampany!...
Entre mos i mos
Com ens mengem, ...company

Que dolces són les figues
Els "pastissos" i turrons
Amb moscas i formigues
Farem totes les cançons

I així ens cau lo dia
I així s'atansa la nit
Omplim-nos de melangia
La rosa del nostre pit

Cal arreplegar les coses
I posar-ho tot al seu lloc:
Deixalles, "Despilfarros", Lloses...
I apagar ben bé lo foc

Per la Mare l'Adéu
I la prometença de tornar
Que és de bons fills estimar
I complir... com mana Déu!

12-9-83
XAVI GAUXACHS

COMENTARI SOBRE LA DIADA DE L'ERMITA, ALTRES ALUSSIONS I METÀFORES

— "La manta al coll i el cabacet
mon anirem a fer..."

...cua, a veure si tenim sort i sense ticket
ens donen una mica de
l'arròs que hauran de llagar".

— "Pos ja tan fotut germanet".
Poc arròs, per no dir, gens, es va llagar
enguany per part de l'Ajuntament.

El diumenge al dematí Ulldecona tota era un bullici de gent, matineria és clar que preparava tot el "fato" per a marxar de bon matí a l'Ermita i agafar el millor lloc. És la gent que hi va en família a fer la torradeta de carn que dona un extraordinari negoci als carnicers, i anar amb el seu ticket a recollir l'arròs, per a menjar-se'l, alguns, d'altres per a tirar-lo minuts després o a l'endemà, però el que sí és cert és que la gent participa moltíssim en aquest dia. Tothom va a

l'Ermita a veure a la V... les paelles i passar un dia distret de festa.

Mira per on i amb perdó, la cosa més grossa que he sentit al voltant d'això foren les declaracions d'un senyor que balla dins el món polític municipal que es queixava de que hi havia massa forasters el dia de l'Ermita, més del 50 % o. Senyor meu, a més a més d'haver dit una solemne tonteria i falsedat, dona la casual cosa de que si no fora per aquests forasters que venen a passar les festes amb amics i familiars al nostre poble o que venen a alguns actes de les festes, les entitats que organitzaven els espectacles ara estarien a la presó per no pagar els mateixos, entre d'altres coses, perquè dona la impressió de que a Ulldecona la gent no s'ho passa bé, i per això els Senyors o alguns Senyors del poble aprofiten els dies de festa i els altres dies de l'any per a anar al Bingo, a la millor discoteca... d'un altre poble, o per anar a sopar de compromís al restaurant... d'un altre

poble. Amb això demostren que saben fer país i que la crisi que tots patim se la salten a la torera...

I després de dir això i treurem un pes del damunt, solament resta dir que fou tot un èxit aquest dia popular de les festes.

I una part important del dia de l'Ermita i a la que molta gent per no dir tothom no li ampra la més mínima atenció és la Volta Ciclista al Montsià, que a dures penes va camí de fer les seves bodes d'or, per damunt del "biciclistes domingueros" i els problemes econòmics. Aquest és un acte o "alguna cosa" que costa més de 200.000 ptes. a l'entitat organitzadora i que va obtenir una gran participació, pel nom ja tradicional i per la dedicació d'una família que tots coneixem i que fa possible, almenys fins enguany el miracle de la VOLTA CICLISTA AL MONTSIÀ, i no "...a les murades", encantats.

Joan Manuel Muñoz i Fusté

Altres aspectes de la Festa

Les nostres coses

J. Millán

Les Festes del meu poble

Són molts els dies que té un any, ple de llargues diades de treballs, inquietuds, hores bones i dolentes, en que tots anem fent Pàtria traçant la història personal en el context de la col·lectiva.

Les Festes Patronals, tal com s'indica per festejar el Patró o la Patrona de la vila, però al propi temps i amb matització profana, serveixen per gaudir uns dies de descans o al menys deixar aquesta tensió permanent que ens envolta pendent del rellotge i de la finestra de la tele.

Així doncs a l'aproximar-se la Festa Major sembla com si les coses diàries prenguessin virulència i tothom es preparés per tenir uns dies d'esbarjo. Envoltat per tals sentiments em vaig aproximar el dissabte, vespre de festes, a lo que posteriorment seria plaça de bous, quedant meravellat de l'entusiasme que regnava en ella. Jo crec que hi era el jovent de tot el poble, operaris de fàbrica, pagesos, menestrals, oficinistes, etc. Els únics parats eren els de l'oficina del «Paro»... Fins les noies, totes mimoses i boniques, també ajudaven en les feines més senzilles amb gran daler. La il·lusió per la festa era col·lectiva.

La nit del «Pregó» el poble es mobilitza massivament i les noietes que foren escullides per Reina i Pubilles de la Festa Major eren les més interessants, envoltades d'un ambient màgic de «Las mil y una noche». El Pregoner, l'Alcalde, el Consistori en plé,

ULLDECONA — OCTUBRE 1983 — Pàgina 44

els acompanyants i la gent del poble, els que mirem, tots en sentíem part de la festa.

Perquè la gent del poble, aquesta massa anòmina que assisteix als actes li dóna molta prestància als aconteixements ¿Doncs que seria un «pregó» sense la presència del poble? Semblaria un combregar sense llum.

Nosaltres, Ulldecona, som poquets, de recursos limitats, carregats d'història si (tenim un Castell milenari, un Ermitori dels més bonics d'aquestes rodalies, una Església gòtica, una Casa de la Vila en un Convent de Dominics, etc.), però tot això no dóna per viure i molts dels nostres fills han tingut que emigrar reduint la

nostra població que ha quedat per sota d'Alcanar, Vinardès, Benicarló, Sant Carles i Amposta, que sempre han estat les poblacions germanes.

No obstant, com els que quedem som els més fermes defensors de les «Nostres Coses», seguits dels que estan apartats d'aquesta llar, ens projectem les festes a la nostra mida seguint les nostres costums i tradicions: Actes religiosos, competicions de billar, ciclisme, curses atlètiques, concerts musicals, exposicions de pintures i dibuix, futbol de totes les edats, tennis, balls, teatre i un llarg etc. en que es poden incloure això que en diuen «shows» tan de l'agrado d'avui en dia.

Les programacions, com es pot comprovar, són per tots els gustos: espirituals, artístiques, esportives i mundanes, organitzades pel Consistori Municipal amb el suport entusiàstic de tota la gent integrada en les diferents organitzacions, desde els infants del C.C.R. amb la seva participació al dibuix ràpid, fins a l'Agrupació dels nostres jubilats celebrant la seva festa a l'Orfeó donant prova de les seves virtuts artístiques conservades al llarg dels anys.

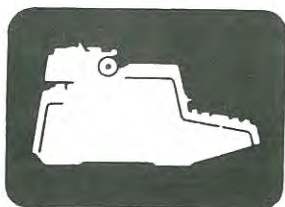
Es bonic i joïós veure la gresca que monta el nostre jovent ple d'alegria amb polícroma vestimenta, assistint a tots els actes, però en particular als «bous» que ve a ésser el comú denominador de la festa.

I al final una visita carinyosa a la Casa de la Nostra Patrona la Verge de la Pietat, donant-li mercès per la seva protecció i pregant-li ens conservi bons i sans per un any més.

Seguim endavant amb la nostra Festa Major estimats convilatans que, al llarg de l'any, prou en tindrem de temps per treballar 8, 10 i 12 hores, i de sol a sol si convé per sostenir la llar i engrandir la vila. Ens discutirem, enfadarem, cridarem i potser ens molestem. Però ens agrada o no, tots som fills del mateix poble.

Família la que Déu ens dóna i amics els que ens busquem. I aquesta gran família d'Ulldecona hem de continuar celebrant la nostra «Festa Major».

COL.LABORACIONS

Lluís Companys i Jover

LLUIS COMPANYS

CATALUNYA! Defenseu-la, germans, amb les armes i les dents. És el nostre tresor i el nostre orgull. És el tot, per a nosaltres: CATALUNYA!

L'assassinat de Lluís Companys, segon president de la Generalitat, el 13 d'octubre de 1940, és el símbol més clar de la repressió que va patir Catalunya després de la victòria feixista. Amb la mort de Lluís Companys es va acabar la voluntat d'un poble de viure en llibertat i de defensar aquesta llibertat al preu d'una guerra. Companys fou derrocat per la Generalitat el 13 d'agost de 1940 al poble de La Guàrdia de Noya, a la frontera francesa. Fou seguit fins a l'últim cap a la frontera entre França i l'Estat espanyol, on fou detingut el 24 de

setembre a les autoritats franquistes, que se l'emportaren a la seu de la Direcció General de Seguretat a Madrid. Després de sofre tortura i humiliacions, arribà a Barcelona el 1 d'octubre, just per un revulsió de guerra sumariada el dia 14. Fou condemnat i executat l'endemà. La premsa franquista celebrà la mort del president. Després d'aquesta mort també s'afirmà el que havia estat un dels més grans líders del moviment obrer català. Joan Forns, després d'èsser per les autoritats de Vichy el govern de Franco, també el 1940.

La fotografia és l'última imatge que tenim de Lluís Companys abans de la seva mort. Fou feta pels agents que l'acompanyaven fins a la frontera francesa.

Nascut al TARRÒS, a les comarques lleidatanes al 1883, arribà a esser President de la Generalitat al 1933 després de la mort del fins llavors President l'inoblidable FRAN-CEC MACIÀ. Estigué al davant de la Generalitat a les hores amargues del 6 d'Octubre, i a les joioses que vingueren després amb la seua reposició. Va haver de passar el desastrós trèngol de la guerra incivil i finalment s'exilià a França junt amb tants altres compatriotes.

Agafat per la GESTAPO a França, fou lliurat a les autoritats franquistes que l'afusellaren al castell de Montjuïc el 15-10-40. Al certificat de defunció hi posaren que havia mort d'hemorràgia interna. Evident.

Si avui una vegada mes recordem aquest aniversari no és per revifar amb odi velles ferides, simplement és per recordar a aquells que ens precediren en la lluita i defensa de la nostra terra i que ofrenaren generosament la seua vida. A tots els que defensaren la nostra terra, cadascú des de la seua opció i punt de vista. Lluís Companys fou un símbol, per això el van afusellar lo que ell simbolitzava segueix ben viu, gràcies amb ell i a tants i tants ignorats i desconeguts catalans. Tornarem a lluitar, tornarem a sofrir, tornarem a vèncer...

JOSEP—LLUÍS MILLAN

ESPORTS

PER JOSEP—LLUÍS MILLAN

Agenda

1. El Tennis de Taula marxa.
2. La IV Caminada Popular que va pujar de to.
3. Torna el Futbol-Sala.
4. Batiste Rubio, guanyador del Torneig del Bar Alameda.
5. La XXXVIII Volta al Montsià un èxit que ha de tenir continuïtat.
6. Resultats del C.F. Ulldecona: poden ser molt millors.
7. Llorenç Fabra guanya a Josep Martorell a la Final de Festes de Tennis.
8. El Camp de Futbol nou: un Projecte, una il·lusió.
9. Els Esports a les Festes de St. Lluc.
10. Noticiari Esportiu.

TENNIS DE TAULA

Els passats dies 24 i 25 de Setembre, va tenir lloc a Vinaròs un "matx" triangular de Tennis de Taula entre equips representatius de VINARÒS, BENICARLÓ i ULLDECONA. Tot i l'escassa activitat que darrerament portaven els jugadors locals (la majoria almenys), el nostre equip va fer un paper molt digne, lo qual significa que amb preparació i entrenament, hi hauria un gran nivell de joc a Ulldecona. El resultat d'aquest Triangular fou el següent:

Dissabte, 24
ULLDECONA 3-0 BENICARLÓ
Diumenge, 25
VINARÒS 3-0 BENICARLÓ
VINARÒS 2-1 ULLDECONA

Hi ha que dir que efectivament, avui per avui a Vinaròs hi ha un nivell més elevat en alguns dels seus jugadors, lo qual feu decantar la pesada al seu cantó. Els dies 8 i 9 es jugarà un altre Triangular també a Vinaròs entre els mateixos equips però aquesta vegada per individuals.

L'equip d'Ulldecona estigué format per: JOAN—JOSEP BRUSCA, FERRAN SORLÍ, MIQUEL FUSTÉ, EMILI GALLARDO, JOAN

JOSEP QUEROL, AGUSTÍ REVERTÉ, JOSEP—LLUÍS MILLAN, JOAN JOSEP SANZ, JOSEP VIVES, LLUC GARRIT, JUANE GAUXACHS i JOAN MARTINEZ.

Cal dir també que BRUSCA i SORLÍ participaren als Campionats Provincials de Castelló celebrats al Poli de Vinaròs amb força èxit, i que a les properes Festes de Sant Lluc i al local de dalt de l'Orfeó, hi haurà un partit per equips entre ULLDECONA i VINARÒS, el dissabte a partir de les 4, i el diumenge a partir de les 10 del matí.

A veure si la gent s'anima definitivament i el Tennis de Taula ja no para.

ATLETISME

Amb força èxit de participació i de públic, es va celebrar el dimarts de Festes la "IV CAMINADA POPULAR" (potser li haurem de canviar el nom). S'establiren tres categories en nois i noies, encara que la participació femenina seria més aviat escassa.

Cal dir que els atletes de la PENYA D'ATLETISME DE VINARÒS, s'imposarien en quasi totes les categories, demostrant ja una preparació per aquest tipus de

curses. Els participants locals, en quadrats la immensa majoria en els diferents equips locals de futbol van fer el que van poder, però evidentment els especialistes s'endugueren el gat a l'aigua.

Així van anar les classificacions per categories:

NOIS I NOIES FINS 11 ANYS

Nois

1. Joan-Josep Cardona (Vinaròs).
2. Josep Mª Queralt (Vinaròs).
3. Manuel Medina (Vinaròs).
4. Josep-Lluís Rufi (C.F. ULLDECONA—aleví).
5. Xavi Gerónimo (C.F. ULLDECONA—aleví).

Noies

1. Eva Rosa Medina (Vinaròs).
2. Raquel Cabús (Ulldecona).
3. Silvia Cornejo (Ulldecona).
4. Mònica Ginés.

NOIS I NOIES FINS 14 ANYS

Nois

1. Vicent Ferrà (Vinaròs).
2. Joan-Lluís Berbegal (Vinaròs).
3. Víctor Contreras (Vinaròs).
4. Josep A. Fiol (Vinaròs).
5. Carles Queralt (Vinaròs).
6. Francesc Fibla (Vinaròs).
7. Jordi Paredes.

8. Guillem Giner (C.F. ULLDE-CONA-alevi).
9. Miquel A. Bel (C.F. ULLDE-CONA-infantil).
10. Francesc Balagué (C.F. ULLDECONA-infantil).
11. Jordi Fabregat (Ulldecona).

Noies

(Una única participant)
Mª Fernanda Moreno (Cambrils)

DE 14 ANYS EN ENDAVANT

1. Ricard Domingo (Tortosa).
2. Fermi Segarra (Vinaròs).
3. Joan Ullastrell
4. Joan Garcia (C.F. ULLDE-CONA-Primer).
5. Mario Benito (Amposta).
6. Victorià Lorente.
7. Agustí Ribera (Vinaròs).
8. Enric Mesa (C.F. ULLDECONA-Juvenil).
9. Pablo Luis (C.F. ULLDECONA-Juvenil).
10. Eloi Garcia (C.F. ULLDE-CONA-Juvenil).
11. Jordi Castell (Ulldecona).
12. Antoni Ruiz (C.F. ULLDE-CONA-Juvenil).
13. Néstor Bernat.
14. Josep-Lluís Millan (Ulldecona).
15. Josep M. Llarch (Ulldecona).
16. Josep Fonollosa (C.F. ULL-DECONA-Juvenil).
17. Tomás Mora (C.F. ULLDE-CONA-Juvenil).
18. Josep Raga (Ulldecona).
19. Manuel Pineda (C.F. ULL-DECONA-Primer).
20. Josep J. Justo (C.F. ULL-DECONA-Juvenil).
21. Miquel Rodrigo (C.F. ULL-DECONA-Primer).
22. Mingo Ausensi (C.F. ULL-DECONA-Primer).
23. Jordi Carapuig (C.F. ULL-DECONA-Primer).
24. Lluç Gauxachs (C.F. ULL-DECONA-Primer).

Els participants s'aproximaven als 30 en les dues primeres categories, mentre que n'eren 31 en la de més grans.

La prova estigué organitzada pel C.F. ULLDECONA, que invità a córrer a tots els seus jugadors. Molts acudiren, molts encara no s'havien despertat. Cal destacar de que el guanyador de la prova de més grans,

era un senyor que podia ser perfectament un veterà, passava dels 40 segurs, ara, la marxa que va imposar en tot moment fou irresistible. Hi ha la voluntat de fer una cosa molt ben feta per a l'any proper amb motiu de les quinquennals.

FUTBOL - SALA

Va haver-hi un interessant partit amistós a les passades Festes Majors. Jugaren l'equip del REBOST, campió de la Lliga d'Estiu i de les III 24 HORES, contra una Selecció dels altres equips formada per socis de la PENYA BARCELONISTA, que aquell dia celebrava la seua inauguració. El partit fou d'atac constant i acabà en un just 3-3 re-bent tots dos equips un Trofeu en record de la Diada de mans del Sr. SERRA, directiu del Barça desplaçat a la inauguració oficial de la PENYA.

Al Campionat Comarcal, HUMANES STARS fou eliminat per JIJONENCA DE DALT com ja era previsible després del resultat d'anada. Per la seua part LA PARRA es classificà al vèncer novament a l'equip de DISCOTECA VIKI.

A la segona ronda, LA PARRA seria eliminat (desqualificat) al no poder-se jugar per diversos problemes el partit que l'havia d'enfrontar a un equip ampostí. Mala sort.

Ara en aquests moments, està ja en marxa l'organització de la Lliga d'Hivern, sembla que amb la participació de més equips que a l'hivern

passat. Quan hi hagi dades concretes, ja en facilitarem informació.

Finalment cal dir que l'equip del REBOST es desplaçarà properament a SARAGOSSA per enfrontar-se a l'equip de Futbol-Sala de la CASA CATALANA d'aquella ciutat. Aquest partit es farà en devolució de visita, ja que els catalans i molts també de la CASA CATALANA ens visitaren el passat SANT LLUC, jugant-se un partit molt bonic i competitiu que acabà 6-5 favorable als falduts. Ja en parlarem també.

CICLISME

Dintre de les Festes Majors d'enguany, hi havia programada la XXXVIII VOLTA CICLISTA AL MONTSIA, que comptava enguany amb la participació de 38 corredors, alguns d'ells de gran qualitat, ja que hi havia inclús campions d'Espanya. A l'hora de la veritat la cursa respongué a l'expectació despertada i als esforços de l'organització, la PENYA CICLISTA MONTSIA.

Un cop passat tot, es pot qualificar d'èxit total, ja que apart la nombrosa participació i l'afluència de públic espectador, la prova resultà molt competida pel seu desenvolupament. De sortida ja va començar la lluita, i pujant el REMEI es va escapar FCO. ANRUBIA que feu pràcticament més de mitja cursa sol; mentrestant, anirien saltant corredors amb intenció d'agarrar a l'escapat però sense aconseguir-ho, arri-

bant-se a formar un grup de 14 corredors, fins que a la sortida de LA RÀPITA sortiria d'aquest grup FCO. SANTAMARIA que finalment agarraria a ANRUBIA.

Després d'uns Kms. de lluita de SANTAMARIA per marxar sol, i d'ANRUBIA per aguantar a roda, es posaren d'acord per seguir junts l'escapada, fins que ja als darrers Kms. cara a la meta, SANTAMARIA va marxar i entrà amb molta força a la línia de meta de l'Ermita.

CLASSIFICACIÓ INDIVIDUAL

1. Fco. SANTAMARIA 2 h. 11' 40"
2. Fco. ANRUBIA 2 h. 12' 02"
3. J. Miquel Castellà " 12' 15"
4. Albert Mas " " 33"
5. Hipòlit Terrero " " 43"
6. Guillem Ramis " " 50"
7. Melcior Mauri " " "
8. Josep J. Balagué " " 52"
9. Antoni Gabara " " 58"

CLASSIFICACIÓ PER EQUIPS

U.C. TONA	11 punts
ALCORA	16 "
BENICASSIM	40 "
TORTOSA	42 "

Dels 38 corredors que sortiren, se'n classificarien 31.

Cal agrair la informació facilitada per la PENYA CICLISTA per a confeccionar aquest petit resum i desitjar que la qualitat que s'ha vist enguany pugui augmentar encara més l'any proper. Endavant!!

BILLAR

Com tots els anys, els aficionats al Billar del BAR ALAMEDA, han jugat el seu campionat diguem-ne social. Han participat 12 jugadors en partides a 150 caramboles. Es començà a primers de Juliol per acabar dintre de la setmana de Festes.

Cal dir que ha estat un Campionat molt disputat i emocionant fins a la darrera partida, i que finalment BATISTE RUBIO per davant de BLANCO (Alcanar) i VICENT BELTRAN quedaria campió sense perdre partida.

Hem de dir també que durant les Festes es feren partides d'exhibició entre PERE RUBIO fill del

poble que viu a fora i ex-campió d'Espanya de 2ª Categoria modalitat al quadre 47/2, i PASCUAL PEÑA, campió de Catalunya al 1982 categoria Lliure. Aquestes partides foren seguides i aplaudides per molts aficionats. Per acabar aquesta breu crònica, vam parlar un moment amb BATISTE RUBIO, a qui veiem amb un impressionant Trofeu a la foto.

— On va néixer i quan? A Ulldecona, el 9-11-17.

— Casat i fills? Casat, amb dues filles i 3 néts.

— Com veu el billar a nivell local? Penso que hi ha poca afició.

— Per què aquesta poca afició? Home, el billar no és un esport de masses com es diu ara, i a més a més no està massa promocionat. D'altra banda i per a ser un jugador mig bo cal passar moltes hores al dia entrenant i fent partides.

— Destacaria algun jugador dels joves? A dos, GARRIT i MARTÍNEZ.

Moltes gràcies a RUBIO per la informació que ens ha facilitat sobre el Billar al BAR ALAMEDA i enhorabona per la victòria, i a seguir jugant i guanyant si pot ser.

TENNIS

Com ve essent habitual els darrers anys, el CLUB JOVENTUT va organitzar el Campionat de Festes. Hi participaren 16 jugadors, però en honor a la veritat cal dir que tret d'honroses excepcions, el nivell de joc fou realment baix. Esperem que ara que ja hi ha la llum, es podrà jugar més seguit durant els mesos d'hivern, amb lo que és d'esperar que augmenti el nivell i la participació. Seria molt interessant i sembla que es farà, l'organització d'un Torneig per a tots els socis a fi i efecte de fomentar aquest bonic esport i establir un "ranking". Cal que el treball que es farà faci augmentar el nivell de joc de la majoria, i l'any proper hi hagi més emoció i joc als partits, ara només n'hi ha a uns quants.

La classificació final fou aquesta:

1. LLORENÇ FABRA
2. JOSEP MARTORELL
3. JERONI CASTELL
4. JOSEP-LLUÍS MILLAN

Al Trofeu de Consolació resultà guanyador JOAN TONDA, sens dubte una de les millors raquestes locals.

FUTBOL

La pilota ja roda de veres, i com sempre, no a gust de tothom que seria massa bonic, però així és l'esport, per a uns guanyar, altres han de perdre.

Des de la darrera informació, s'han jugat bastants de partits per part de tots els equips, per resumir, informarem únicament dels resultats i dels golejadors. Al l'haver-hi el butlletí que edita el Club, us suposem assabentats més que menys de la situació d'aquest. Farem doncs un resum breu.

ALEVÍ

2-9-83 (amistós)

ULLDECONA 6-2 S. BARBARA

24-9-83 (Lliga)

CATALONIA 4-1 ULLDECONA (Canalda)

1-10-83 (Lliga)

ULLDECONA 3-4 AMPOLLA

M. Vericat (2), Gerónimo

INFANTIL

3-9-83 (amistós)

ULLDECONA 1-4 LA SÈNIA

17-9-83 (Lliga)

ULLDECONA 0-1 LA CAVA

24-9-83 (Lliga)

CATALONIA 8-0 ULLDECONA

1-10-83

ULLDECONA 3-0 LA SÈNIA

Bel, Romeu, Ausensi

JUVENIL

3-9-83 (amistós)

ULLDECONA 1-0 VINARÒS

Amadeu

18-9-83 (amistós)

LA CAVA 3-2 ULLDECONA

Amadeu (2)

25-9-83 (Lliga)

REMOLINS 3-2 ULLDECONA

Amadeu (2)

2-10-83 (Lliga)

ULLDECONA 3-0 A. DE MAR

Amadeu, Caballer, Fonollosa

PRIMER

28-8-83 (amistós)

ALCANAR 3-1 ULLDECONA Ocaña

4-9-83 (amistós)

ULLDECONA 1-3 ALCANAR

Vidal

11-9-83 (Lliga)

OLEASTRUM 1-1 ULLDECONA (Vidal)

HEREDIA
(Primer)

18-9-83 (Lliga)

ULLDECONA 2-1 ALDEANA

Vidal-Ocaña

25-9-83 (Lliga)

ULLDECONA 3-4 AMPOLLA

Heredia 2, Ocaña

2-10-83 (Lliga)

ULLDECONA 5-4 S. BARBARA

Heredia 2, Vidal, Gauxachs i Ocaña.

GOLEJADORS

PRIMER

Heredia 4

Vidal 3

Ocaña 3

Gauxachs 1

JUVENIL

Amadeu 3

Caballer 1

Fonollosa 1

INFANTIL

Bel 1

Romeu 1

Ausensi 1

ALEVÍ

M. Vericat 2

Gerónimo 1

Canalda 1

EL CAMP DE FUTBOL NOU

La Directiva del CF ULLDECONA ha estat estudiant una sèrie de possibles mesures que facin viable la construcció d'un nou terreny de joc, tan anhelat per tots els aficionats i jugadors i tan necessari per moltes raons.

A partir d'ara s'anirà coneixent ja tot i naturalment actuant, en principi es pensa fer una Assemblea General per exposar a l'afició l'estat de la qüestió i adoptar les mesures que es creguen més oportunes, tant de les que la Directiva ha estudiat com de les que els propis aficionats aporten.

Volem, i parlo ara en nom de la Junta que quedí clar que el camp o el fem nosaltres o ens podem esperar assentats. Un cop la cosa en marxa, una vegada s'hi vegi el treball, les ajudes arribaran, però si pensem en fer-ho a l'inrevés, els resultats ja s'han vist. Naturalment demanarem subvenció allí on hi hagi la més mínima possibilitat, però mentrestant el camp l'anirem fent.

Aquesta és la posició de la Directiva del CF ULLDECONA que li ha estat exposada a l'alcalde Sr. JAUME ANTICH, posició que aquest veu molt correcta i per a la que no hi mancarà el suport de l'Ajuntament, propietari en definitiva dels terrenys. A manca de concretar aspectes més concrets que al seu dia exposarem, en principi hem estudiat possibles fonts de finançament:

1. Subvenció DIRECCIÓ GENERAL DE L'ESPORT.

2. Partida al Pressupost Municipal-84 (Inversions).

3. Campanya d'espectacles, balls, recitals, teatre, que ofereixin una garantia (barra del bar portada pel Club).

4. Emetre obligacions a l'abast de la butxaca de tothom.

5. Prèstecs socials.

6. Rifres extres campanya camp nou.

7. Augment de 25 ptes. a les entrades de Diumenge mentre dure la construcció.

AMADEU
(Juvenil)

MANOLO VERICAT
(Aleví)

8. Iniciatives diverses que es considerin d'interès aportades per tot aquell amb voluntat de col·laborar.

De moment el Dissabte de Festes de Sant Lluc s'organitza el primer ball destinat a recaptar fons per al camp nou amb l'actuació de "La Salseta del Poble Sec". Per a fer camí cal caminar. Vine amb nosaltres i col·labora, de moment assistint al ball. El camp serà una realitat si entre tots volem.

ESPORTS A SANT LLUC

Encara que en aquests moments no tinc al davant el programa i escric de memòria, hi haurà diverses i variades activitats esportives a les properes Festes de Sant Lluc.

Dissabte a partir de les 4 i diumenge a partir de les 10, partit de Tennis de Taula ULLDECONA-VINARÒS. També diumenge al matí matx d'escacs ULLDECONA-ALCANAR.

En Futbol, partits de campionat ULLDECONA-DERTUSA en alevins el dissabte, ULLDECONA-

RAPITENCA d'Infantils a continuació, ULLDECONA-LA CAVA de Juvenils el diumenge al matí, i ULLDECONA-INDEPENDENT en primers equips per la tarda. No se sap a hores d'ara si per al dia de Sant Lluc es podrà fer cap partit. El que sí que hi haurà el dia de Sant Lluc és un partit de futbol-sala o un Torneig ràpid, que això encara està per acabar de concretar.

Hi haurà també ciclisme per als nens del poble organitzat per la PENYA CICLISTA, i TRIAL-SIN organitzat pel Moto-Club.

Aquestes són les activitats esportives previstes al moment de redactar aquesta nota, encara que probablement n'hi hagi alguna altra que oportunament ja s'anunciarà, es tracta ara de fer un avanç del previst de moment.

NOTICIARI ESPORTIU

- Hi ha molt d'interès per part d'una Associació Esportiva inscrita legalment al Registre de Clubs de la Generalitat, en obrir un gimnàs a Uldecona on es puguin practicar tota mena de les diguem-ne "arts marcial". Actualment aquesta Associació té locals a Tortosa on es practiquen varies d'aquestes tècniques, kàrate, kung-fu, etc.

Si algú disposa d'un local gran que pugui servir per a instal·lar un gimnàs, pot adreçar-se a l'Ajuntament al Sr. JOSEP Mª RIBA.

- S'està organitzant ja l'esport escolar. La idea bàsica és fer una programació per a tot el curs amb participació de la immensa majoria per no dir tots els xiquets i xiquetes. Naturalment apart d'aquesta programació a nivell intern, es continuarà participant en les competicions comarcals.

Ben aviat en rebreu informació més exacta, però de moment únicament hi ha uns contactes previs en-

tre totes les parts implicades en tirar-ho endavant.

Això sí, caldria una major mentalització i col·laboració en l'esport escolar per part dels pares. Encara són molts, massa, els que prohibeixen fer esport als seus fills. Aquesta mentalitat ha de canviar, i els pares cal que faciliten al màxim l'educació esportiva dels seus fills, i col·laborar al mateix temps quan se'ls demani. Avui encara són minoria els que fan això. Pares que teniu fills: els vostres fills han de fer esport, ajudeu-los.

VICENT
OBIOL RAGA

Va arribar al Juvenil a l'Abril del 80. Sense fer soroll i sense haver jugat mai al futbol seriosament. Jugava de porter a futbol-sala amb la Banda de Música. Ha estat tres temporades al Club també sense fer soroll, però a la passada campanya es convertí en el porter menys golejat de l'Uldecona des de feia moltes Lligues. Ara ha marxat a la "mili" però té bons successors, no obstant jugadors com ell sempre es troben a faltar, com a jugadors i com a persones. Bona "mili" i feliç tornada.

COMUNICAT, ALS EQUIPS LOCALS DE FUTBOL SALA

La Federació Catalana d'aquest esport, posa en coneixement i invita a quantes entitats o clubs de Futbol Sala, desitgen inscriure's a la mateixa, amb la finalitat de fomentar competicions oficials, igual que en altres esports, es dirigeixquin al representant que la mateixa ha designat a les comarques Baix Ebre i Montsià, resident a aquesta localitat, En Josep Masdeu, el qual els informarà al respecte.